

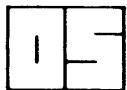
ORKUSTOFNUN
Jarðhitadeild

**JARÐHITARANNSÓKNIR VIÐ ÁRBÆ
Í ÖLFUSI**

Ólafur G. Flóvenz
Guðmundur Ingi Haraldsson
Kristján Sæmundsson

Unnið fyrir Hitaveitu Árbæjar hf.

OS-85102/JHD-58 B Nóvember 1985

ORKUSTOFNUN
Grensásvegi 9, 108 Reykjavík

Verknúmer: 687-172

**JARÐHITARANNSÓKNIR VIÐ ÁRBÆ
Í ÖLFUSI**

Ólafur G. Flóvez
Guðmundur Ingi Haraldsson
Kristján Sæmundsson

Unnið fyrir Hitaveitu Árbæjar hf.

OS-85102/JHD-58 B Nóvember 1985

EFNISYFIRLIT

		bls.
1	INNGANGUR	3
2	JARDHITI OG JARÐLÖG VIÐ ÁRBÆ	3
3	BORANIR	4
4	HITAMÆLINGAR Í HOLUM 1 OG 2	6
5	HITAMÆLINGR Í JARDVEGI	6
6	SEGULMÆLINGAR	10
7	VIÐNÁMSSNIÐSMÆLINGAR	11
8	NIÐURSTÖÐUR MÆLINGA	13
9	BORUN GRUNNRA RANNSÓKNARHOLA	14
10	STAÐSETNING HOLU 7	18
11	HEIMILDIR	19

VIÐAUKAR

A	Hitamælingar úr holum 1 og 2	21
B	Hitamælingar úr holum 3 - 6	27
C	Mæligögn viðnámsmælinga	32

MYNDIR

1	Hitamælingar úr holum 1 og 2	8
2	Hitastig á 0,5 m dýpi undir botni skurða	9
3	Segulkort af jarðhitasvæðinu við Árbæ	11
4	Túlkun mælinga	13
5	Staðsetning borhola á háhitasvæðinu	16
6	Holur 3, 4, 5 og 6	17
7	Hitapversnið gegnum holur 3 - 6	18

1 INNGANGUR

Að beiðni Hitaveitu Árbæjar h.f. rannsakaði Jarðhitadeild Orku-stofnunar jarðhitasvæðið við Árbæ í Ölfusi haustið 1985. Markmið rannsóknanna var að finna uppstreymisrás heita vatnsins með sem mestri nákvæmni þannig að unnt væri að staðsetja nýja borholu með sem mestri nákvæmni.

Verkið var unnið á þann hátt að eldri gögn voru yfirfarin, síðan var hitamælt í jarðvegi til að kortleggja sem best jarðhita á og við yfirborð, þá var segulmælt í þeirri von að tengja mætti jarðhitann á yfirborði við bergganga. Það síðasttalda tókst ekki. Voru því framkvæmdar viðnámssniðmælingar og að þeim loknum boraðar nokkrar örgrunnar borholur (30-50 m). Í eftirfarandi skýrslu er greint frá niðurstöðum þessara rannsókna.

2 JARÐHITI OG JARÐLÖG VIÐ ÁRBÆ

Jarðfræðingarnir Helgi Torfason og Sigmundur Einarsson kortlögðu jarðhitann við Árbæ þann 5. mars 1980 (Helgi Torfason og Sigmundur Einarsson 1980). Nutu þeir aðstoðar Ólafs Ólafssonar garðyrkjubóna á Stuðlum. Þeir geta um jarðhita á þremur stöðum í landi Árbæjar, í mýrinni við borholur 1 og 2 þar sem mældist 34°C á 3 m dýpi, um 500 m þar vestur af er laug er mældist 38°C heit og loks geta þeir um jarðhita nokkur hundruð metra þar norðnorðaustur af. Síðasttaldi jarðhitinn var þá horfinn og mun hafa horfið við borun holu 1.

Jón Eiríksson jarðfræðingur (1973) hefur kennað jarðfræði í grennd Árbæjar. Berggrunnurinn við Árbæ tilheyrir svokallaðri Hreppamyndun. Þar skiptast á hraun- og móbergslög. Í grennd við Árbæ hallar jarðlögum við yfirborð $5-10^{\circ}$ til norðvesturs. Þar sem algengt er að berggangar séu nálægt því að vera hornréttir á jarðlögin ætti þeim að halla allt að 10° frá lóðréttu.

Á bakka Ölfusár neðan við Árbæ sjást nokkur misgengi í jarðlögum og stefna þau í átt að jarðhitum við holur 1 og 2. Þessum misgengjum hallar til austurs en ekki er vitað hve mikil.

Algengt er að jarðhiti á Suðurlandi tengist ungum jarðskjálfta-

sprungum. Við könnun á jarðskjálftasprungum árið 1979 (Helgi Torfason og Sigmundur Einarsson 1980) fundust ógreinilegar sprungur sunnan Ölfusár í svokölluðu Geitanesi. Liggja þær í kverkinni milli Geitaness og Sandvíkur. Heildarstefna sprungukerfisins virðist vera í NNA og er laugasvæðið í Árbæ á þessari línu. Er því talið líklegt að laugarnar við Árbæ séu tengdar þessum sprungum. Vegna þykkrar jarðvegshulu er ekki unnt að rekja þessar sprungur í átt að jarðhitnum.

Allumfangsmiklar viðnámsmælingar hafa verið gerðar í Ölfusi og nærliggjandi heppum. Við athugun á niðurstöðum þeirra kemur í ljós áberandi lægð í eðlisviðnámi jarðar á svæði sem teygir sig frá Árbæ og þaðan norðaustur undir Laugabakka. Við Árbæ er eðlisviðnám um 17 Ohmm á 500 m dýpi. Til samanburðar má nefna að viðnám á samsvarandi dýpi við Þorleifskot er 28 Ohmm. Hitastig á 500 m dýpi við Árbæ er líklega um 95°C en 65°C við Þorleifskot. Þá er selta vatnsins mun minni við Árbæ en Þorleifskot. Eðlisviðnám jarðhitavökvars mælt við stofuhita er ágætur mælikvarði á seltuna. Er það um 10 Ohmm við Þorleifskot en 37 Ohmm við Árbæ. Hitastig, vatnsinnihald bergsins og selta hafa áhrif á eðlisviðnám í bergi. Með því að nota reynsluformúlur sem gefa eðlisviðnám bergs sem fall af eðlisviðnámi vökvans í berginu (seltu), vatnsinnihaldi og hitastigi (Ólafur G. Flóvenz ofl. 1985) má meta vatnsinnihald jarðlaga við Árbæ samanborið við Þorleifskot. Virðist meðalvatnsinnihald bergsins vera um 10% af rúmmáli við Þorleifskot en 12% við Árbæ. Meðalvatnsinnihald jarðlaga segir hins vegar lítið um hvort vента megi öflugra vatnsæða við borun, því ræður fjöldi og stærð vel opinna sprungna. Ef jarðhitasprungurnar við Árbæ eru sambærilegar við sprungukerfið við Þorleifskot má búast við að vinnslueiginleikar jarðhitasvæðisins við Árbæ séu a.m.k. jafngóðir og við Þorleifskot og hitastig jafnframt herra.

3 BORANIR

Fyrsta holan við Árbæ var boruð árið 1964. Hún varð 465 m djúp og var talinn gefa 5 l/s af 85°C heitu vatni við lok borunar. Árið 1971 var hola 2 boruð. Þá var rennsli í holu 1 talið vera 4,2 l/s. Samkvæmt upplýsingum Garðars Jónssonar 13. des. 1976 gaf hola 1 þá um 5 l/s af 92°C vatni og hola 2 um 1,5 l/s af 100°C vatni. Sumarið 1985 hafði rennsli úr holu 1 minnkað í 3,0 l/s af 82°C vatni. Samkvæmt prófunum Sæþórs Jónssonar hjá Orkustofun á holunum sumarið 1985 mun ekki vera unnt að setja djúpdælu í hana vegna skemmda og dæling úr holu 2 mun ekki leiða af sér aukið rennsli sem neinu nemur. Er því augljóst að til að ná meiru vatni úr jarðhitakerfinu við Árbæ þarf að bora nýja holu.

Í greinargerð sem Ingvar B. Friðleifsson jarðfræðingur tók saman um jarðhitasvæðið í Árbæ árið 1976 segir m.a.

"Hola 1 reyndist fremur erfið í borun vegna hruns, en Mayhew bor (Ýmir) var notaður til verksins. Sandhrun var til trafala í efstu metrunum þar til 13,7 m höfðu verið fóðraðir af með 6" röri. Eftir það var borað með 4 3/4". Við krónuskipti í 389 m kom í ljós allmikið hrún. Hitamæli varð ekki komið nema í 270 m. Borstangir komust í 280 m, en síðan varð að bora hrunið niður í 350 m. En þar fyrir neðan var holan hrein. Þegar borað hafði verið niður fyrir 400 m hrundi á stengur og voru þær ekki lausar fyrr en í 234 m. Ekki er ljóst af borskýrslu úr hvaða lagi eða lögum hrunið kom en það er trúlega ofan við 230 m, og beinist athyglín einkum að tæplega 20 m þykku sandlagi neðan við 200 m.

Við upphaf borunar varð strax vart við töluvert rennsli af 33°C vatni í lausu jarðlögunum. Hiti óx í 36°C er kom niður fyrir 17 m en lítið úr því niður í a.m.k. 250 m. Hámarkshitamæli var rennt niður í 250 m innan í borstöngum og sýndi hann 37°C. Ekki er þess getið í borskýrslu hversu langt hlé hafi verið gert á borun áður en mælinum var rennt niður, en það hefur alla vega ekki verið nema fáeinan klukkustundir. Í 451 m koma fyrstu og einu verulegu æðarnar í holuna, en holan gaf við lok borunar um 5 l/s af 85°C vatni.

Í holu 2, sem var boruð með Wabco bor (Glaumi), var ekkert teljandi hrún, en allmikið þurfti að steypa í leka. Holan var fóðruð með 10" röri í 8.3 m síðan var borað með 9 7/8" niður í 63.7 m, fóðrað með 8" röri, borað með 6 1/4" í 795, en síðan með 5 1/8" krónu í botn í 956 m. Leki kom fram í um 95 m og 113 m, en algjört skoltap í 132-138 m. Þessir lekar voru steypdir af, og nær neðsta steypingin í 224 m. Neðar fannst leki í 463 m, 1,5 l/s er skráður í 685 m, 51 l/s í 740 m og > 1 l/s í 795 m. Áður en holan var pökkuð var rennsli úr henni 1,5 l/s af 94°C vatni, en rennsli úr holu 1 var á sama tíma óbreytt frá því fyrir borun, eða um 4 l/s.

Hola 2 var pökkuð er hún var 685 m djúp. Pakkari var settur í 315 m og sprengdur út við 1200-1400 psi. Dælt var niður fyrir pakkarann í rúmar 15 mínútur, alls um 16 tonnum af vatni. Þegar dælingu var hætt féll bakþrýstingur mjög ört, eða úr 600 psi í 200 psi á tæpri mínútu, og á 4 mínútum niður í 0 psi. Er dælt hafði verið á holuna í rúma mínútu jókst rennsli úr holu 1 skyndilega, tvöfaldaðist eða rúmlega það. Var hún gruggug fyrst í stað, en hreinsaðist nokkuð undir lokin. Pökkunin sýnir að holan er mjög opin neðan við 315 m og greiður samgangur við vatnsleiðarann í holu 1. Hola 2 var hitamæld fyrir og eftir pökkun.

Hitamælingarnar sýna að pökkunarvatnið hefur tapast út aðallega á tveimur dýptarbilum, á milli 315 m-400 m og á milli 425 m-475 m. Vatnsrennslí jókst ekki teljandi við þessa aðgerð, sem bendir til að þrýstingur á æðunum nægi aðeins til að koma upp 5 l/s úr báðum holunum.

Reynt var að pakka neðan við æðarnar sem fram komu í hitamælingunum eða í 510 m. Tilrauninni var hætt þar sem pakkarið skreið upp. Þrýstingur við 11,5 l/s dælingu var 850 psi. Bakþrýstingur féll á 4 mínútum niður í 200 psi. Þegar vatni var hleypt út runnu um 300 l á fyrstu 2 mínútunum, en þá hætti rennslíð. Pökunin bendir til þess að holan sé allmikið opin milli 510 m-685 m. Athyglisvert er, að þegar pakkarið lokaði holunni í 510 m minnkaði rennslí úr henni samstundis um helming, sem sýnir að vatn kemur úr leiðurum neðan við 500 m."

4 HITAMÆLINGAR Í HOLUM 1 OG 2

Vitað er til þess að hola 1 var mæld tvívegis en í bæði skiptin var það strax eftir borun þannig að ætla má að holan hafi þá verið kæld af skolvatni. Því er lítið hægt að ætla um berghita út frá þessum mælingum nema í örfáum punktum. Svipað má segja um holu 2, þar var að vísu mælt sýnu oftar, en einungis einu sinni liðu meir en fáar klukkustundir frá því hætt var að bora og þar til mælt var, en þá var borhléið sólarhringur. Að borun lokinni var sjálfrennsli úr holunni og því lítið að marka hitamælingar nema á botni holunnar. Þær hitamælingar sem til eru úr holum 1 og 2 eru sýndar í viðauka A.

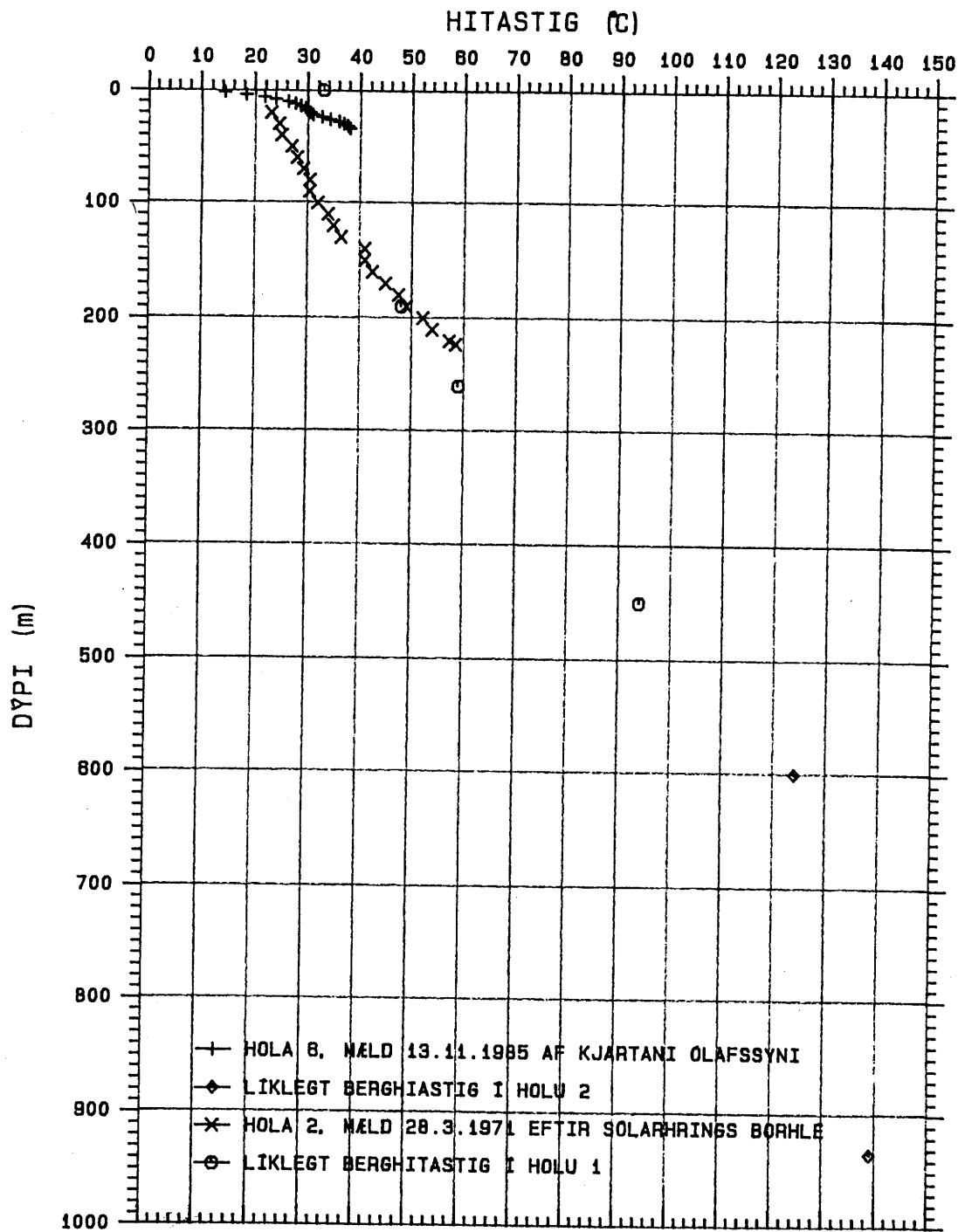
Á mynd 1 er dregin upp hitamæling úr holu 2 eftir sólarhrings borhlé ásamt líklegu berghitastigi í holum 1 og 2 í nokkrum punktum. Svo virðist sem hitastig vaxi nokkuð jafnt úr u.p.b. 50°C á 200 m dýpi í 92°C um 450 m dýpi sem samsvarar meðalhitastigli $168^{\circ}\text{C}/\text{km}$. Hitastig á botni holu 2 er 138°C þannig að meðalhitastigull frá 450 m í 935 m er um $95^{\circ}\text{C}/\text{km}$. Hitastig er ekki þekkt á nógu mörgum stöðum í holum 1 og 2 til að ráða megi nokkuð í hvort vatnsleiðandi sprunga sé í nágrenni þeirra. Hins vega er ljóst að hitastig á 1 km dýpi er mun hærra við Árbæ en t.d. á jarðhitasvæðinu við Þorleifskot.

5 HITAMÆLINGR Í JARÐVEGI

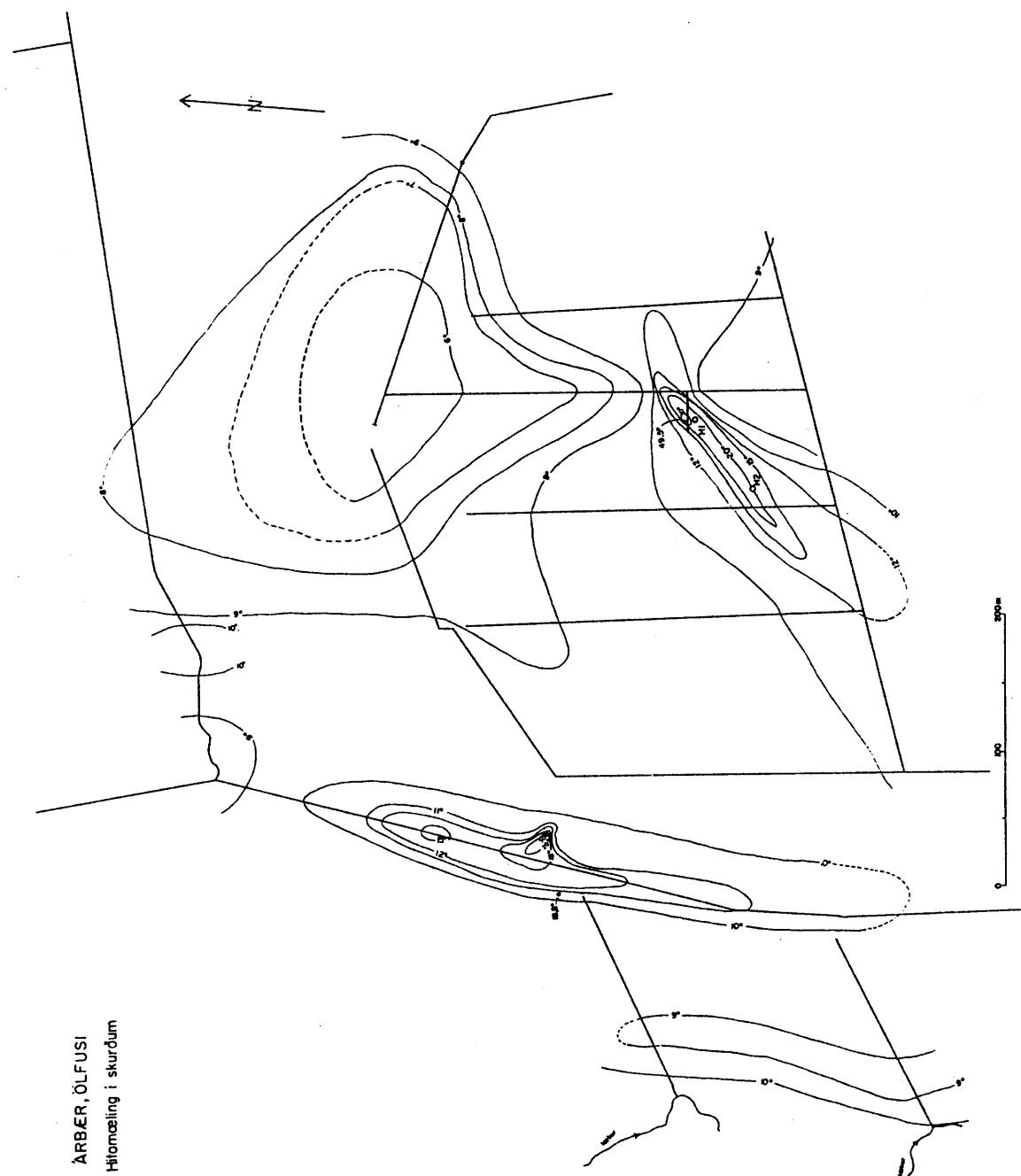
Í ágúst 1985 var hitamælt kerfisbundið í jarðvegi eftir skurðbotnum á jarðhitasvæðinu við Árbæ. Stafur með hitaskynjara á broddinum var rekinn um 0,5 m niður í jarðveginn á 5 metra bili eftir skurðbotninum. Tilgangurinn var að kortleggja sem best þann jarðhita sem enn nær til yfirborðs við Árbæ. Mynd 2 sýnir niðurstöðurnar. Samkvæmt hitakortinu er jarðhiti við yfirborð á tveimur stöðum; við borholurnar og um 400 m þar vestur af rétt norðaustan við golfvöllinn. Enginn ylur fannst þar sem nyrsti jarðhitinn var áður en boranir hófust, en þó er vert að vekja athygli á því að um 100 m austan þess staðar mældist hitahámark á skurðbotni, um 11°C.

I JHD-JEÐ-8717 ÓGF
85.11.15 30 T

ÁRBÆR I ÖLFUSI
Hitamælingar í borholum

Mynd 1. Hitamælingar úr holum 1 og 2

Mynd 2. Hitastig á 0,5 m dýpi undir botni skurða. Mælt í ágúst 1985

Athygli vekur að hiti finnst á löngum kafla í skurðbotninum norðaustan golfvallarins og finnst hitahámark á fleiri en einum stað. Það bendir til þess að heitt vatn komi upp á mörgum stöðum í grennd við skurðinn.

6 SEGULMÆLINGAR

Gert var segulkort af jarðhitasvæðinu. Tilgangur segulmælinganna var að kortleggja hugsanlega bergganga í bergrunninum undir myrinni. Algengt er að jarðhiti fylgi sprungum í berggögum. Ef fundist hefðu tengsl milli jarðhitans á yfirborði og berggangs hefði næsta hola verið staðsett þannig að hún skæri viðkomandi berggang og þá jafnframt vatnsæðar þær sem flytja heita vatnið til yfirborðs. Segulmælt var eftir 16 480 m löngum línum u.p.b. þvert á ríkjandi gangastefnu á þessu svæði. Segulkortið er sýnt á mynd 3. Á mynd 4 eru m.a. sýnd túlkun segulmælinganna. Þar eru merktir inn þeir gangar og misgengi sem segulmælingarnar benda til að liggi um jarðhitasvæðið. Sum segulfrávikin sem þarna eru túlkuð sem gangar eru afar ógreinileg á segulkortinu á mynd 3 og gætu hugsanlega stafað af öðrum orsökum. Jarðhitinn í grennd hola 1 og 2 virðist koma upp nærri berggangi með norðaustlæga stefnu. Líklegt er að gangahallinn sé austlægur ser þýðir að holurnar sem eru vestan ganganna ná ekki að skera þá. Einnig er hugsanlegt að gangur með stefnu nálægt norðri liggi nálægt jarðhitinum norðaustan golfvallarins.

Tengsl jarðhitans og bergganga eru vart nógu eindregin til að draga megi þær ályktanir að umræddir gangar séu sprungnir og vatnsleiðandi. Því þótti rétt að freista þess að beita svokölluðum viðnámssniðsmælingum til að leita að vatnsleiðandi sprungum í efstu 100 m jarðar á jarðhitasvæðinu.

Auk upplýsinga um legu bergganga má oft fá upplýsingar um dýpi á fastberg út frá segulmælingum. Samkvæmt lauslegu mati á dýpi á fast er það yfirleitt á bilinu 5-10 m á því svæði sem segulmælingarnar náðu yfir.

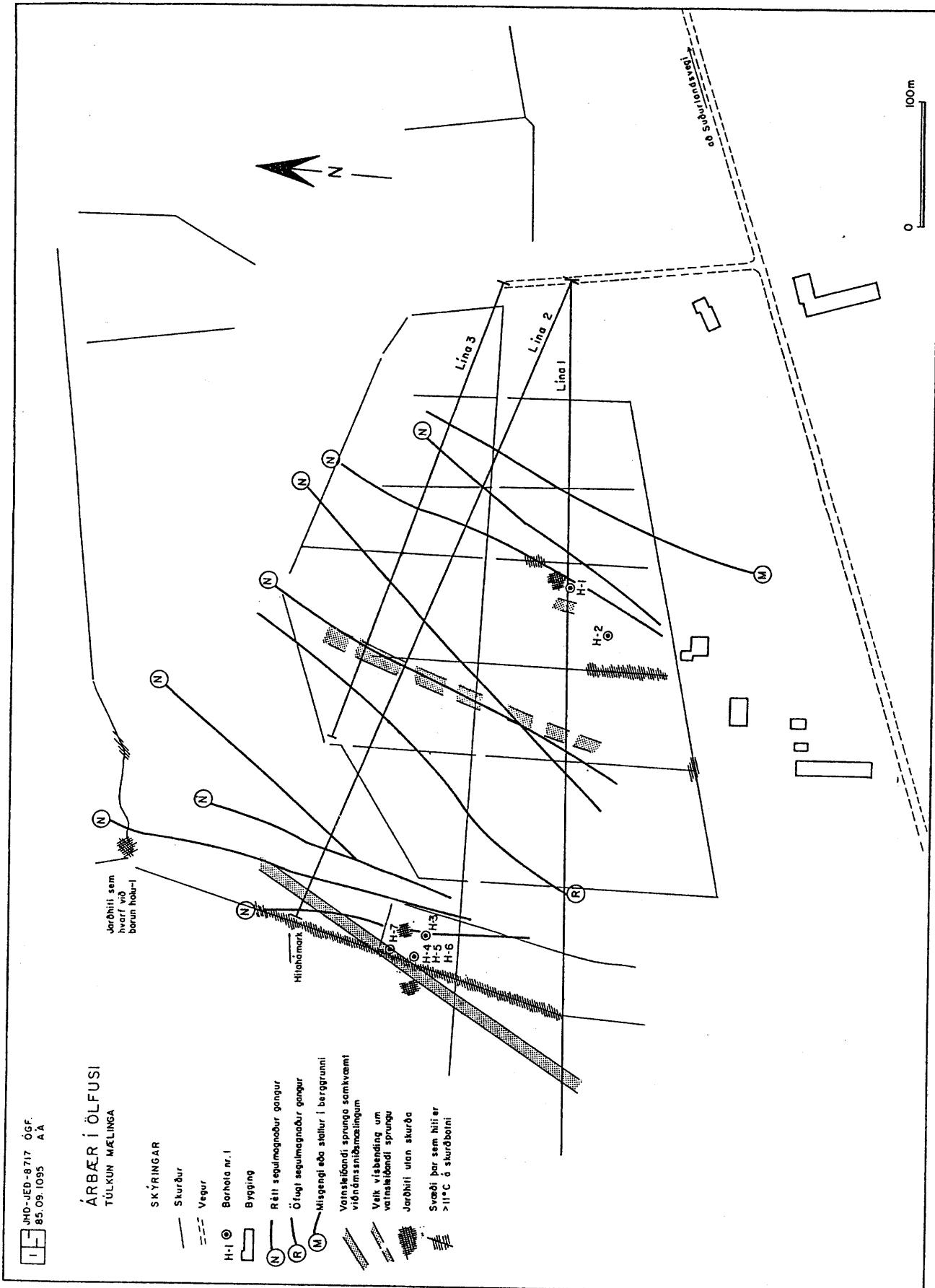
Mynd 3. Segulkort af jarðhitasvæðinu við Árbæ

7 VIÐNÁMSSNIÐSMÆLINGAR

Viðnámssniðsmælingar eru sérstakt afbrigði viðnámsmælinga sem reynst hafa sérlega vel til að finna lóðréttar vatnsleiðandi sprungur á lág-hitasvæðum á Íslandi. Ýmislegt getur truflað viðnámssniðsmælingar, einkanlega málmlutir í eða á jörðu t.d. símakaplar með málmkápu og málmlagnir í jörðu. Byggðin og slíkur símakapall takmarka nokkuð það svigrúm sem er til viðnámssniðsmælinga við jarðhitann í Árbæ. Einungis er unnt að mæla eftir línum með stefnu u.p.b. A-V skammt norðan byggðakjarnans. Það þýðir að mælingarnar sjá eingöngu leiðandi sprungur með norðlæga stefnu, hugsanlegar sprungur með stefnu nálægt austur-vestur myndu ekki koma fram. Sem betur fer er lang líklegast að vatnsleiðandi sprunga á þessum slóðum stefni NNA og ætti því að finnast í viðnámssniðsmælingunum.

Mælingarnar voru gerðar í tvennu lagi. Fyrst voru 3 línum mældar í byrjun september 1985. Þær voru jafnframt liður í prófun Orkustofnunar á breytri aðferð við viðnámssniðsmælingar og því kostaðar af stofnuninni. Um miðjan október var fjórðu línumni bætt við til að fá gleggri mynd af legu velleiðandi sprungu sem fram kom í mælingunum í september. Kostnaður við hana er greiddur af Hitaveitu Árbæjar.

Til að halda kostnaði í lágmarki var einungis síðasttalda línan tölvutúlkunin eykur til munu nákvæmni í túlkun niðurstaðanna. Mælilínurnar ásamt legu velleiðandi sprungna eru sýndar á mynd 4. Mjög ákveðin vísbending kom um sprungu með NNA-læga stefnu sem liggur um jarðhitasvæðið norðaustan golfvallarins. Telja verður líklegt að þarna hafi fundist megináðfærsluæð þessara lauga. Hún virðist ekki tengjast neinum af þeim berggöngum sem þarna eru í grenndinni. Þá kom fram talsvert veikari vísbending um sprungu með svipaða stefnu liðlega 100 m vestan holu 2. Þessi hugsanlega sprunga virðist fylgja berggangi. Loks kom fram vísbending um sprungu í mællilínu nr 1 rétt við holu 1. Sú sprunga virðist ekki tengd bergganginum sem fannst við jarðhitann við holu 1. Hugsanlegt er að þarna sé ekki um sprungu að ræða heldur truflanir frá fóðurrörum í holu 1 og frá hitaveitulögninni.

Mynd 4. Myndin sýnir túlkun viðnámssniðsmælinganna, segulmælinganna og hítamælinganna á skurðbotnum

8 NIÐURSTÖÐUR MÆLINGA

Helstu niðurstöður þeirra rannsókna og borana sem gerðar hafa verið fram til þessa má draga saman á eftirfarandi hátt:

1. Við Árbæ var jarðhiti á yfirborði á þremur stöðum. Hitastig var mest um 38°C .
2. Árangur af borun tveggja hola við austasta jarðhitastaðinn var lélegur. Engar meiriháttar æðar fundust í þessum holum. Hinsvegar kom í ljós að við Árbæ er hiti um 140°C 1 km dýpi sem er mun hærra en við jarðhitasvæðið við Þorleifskot á sambærilegu dýpi.
3. Við borun holu 1 hvarf sá jarðhiti á yfirborði sem fjarst var holunni. Það ásamt því að æðar komu yfirleitt fram sem skoltap í borun holu 1 og 2 bendir til þess að þrýstingur sé lágor í jarðhitakerfinu og því megi vænta þess að dæla þurfi upp vatni úr svæðinu í framtíðinni nema ef hiti á vatninu verði vel yfir 100° .
4. Viðnámsmælingar ásamt hitamælingum úr holum 1 og 2 benda til þess að öflugt jarðhitakerfi sé að finna við Árbæ.
5. Efnagreiningar á vatni úr borholunum við Árbæ sýna að selta og magn uppleystra efna er mun minna þar en á nærliggjandi jarðhitasvæðum.
6. Jarðskjálftasprungur sjást milli Sandvíkur og Geitaness sunnan Ölfusár og virðast þær stefna í átt að jarðhitinanum við Árbæ. Reynslan sýnir að halli jarðskjálftasprungna á Suðurlandi er um $2-3^{\circ}$ til vesturs. Ef jarðhitinn við Árbæ tengist jarðskjálftasprungu er eðlilegt að reikna með vestlægum halla á jarðhitasprungunni sem bora skal í.
7. Halli bergganga á þessum slóðum er talinn vera $5-10^{\circ}\text{C}$ til austurs. Ef jarðhitinn tengist berggöngum er líklegt að halli jarðhitasprungna sé austlægur.
8. Viðnámsniðsmælingar leiddu í ljós sprungu í jörðu með NNA-læga stefnu sem liggur um jarðhitastaðinn NA golfvallarins. Ennfremur kom fram vísbending um sprungu með svipaða stefnu liðlega 100 m vestan holu 2. Samkvæmt niðurstöðum segulmælinga fylgir síðartalda sprungan gangi en sú fyrrnefnda ekki. Því er freistandi að álykta að sprungan sem fram kemur við vestari jarðhitann sé jarðskjálftasprunga og því með vestlægan halla en sprungan sem fylgir ganginum hafi austlægan halla.
9. Rétt er að taka fram að viðnámsniðsmælingarnar sjá aðeins um 100 m niður í jörðina og því verður að gefa sér að þær sprungur sem finnast í efstu 100 m jarðar haldi áfram niður.

9 BORUN GRUNNRA RANNSÓKNARHOLA

Að fengnum ofangreindum niðurstöðum þótti rétt að freista þess að staðsetja og ákvarða halla sprungu þeirrar sem fram kom við vestasta jarðhitann sem nákvæmast. Var því fenginn loftbor frá Ræktunarsambandi Flóa og Skeiða til að bora 4 grunnar holur á línu hornrétt á meinta sprungu. Mynd 5 sýnir staðsetningu þessara hola.

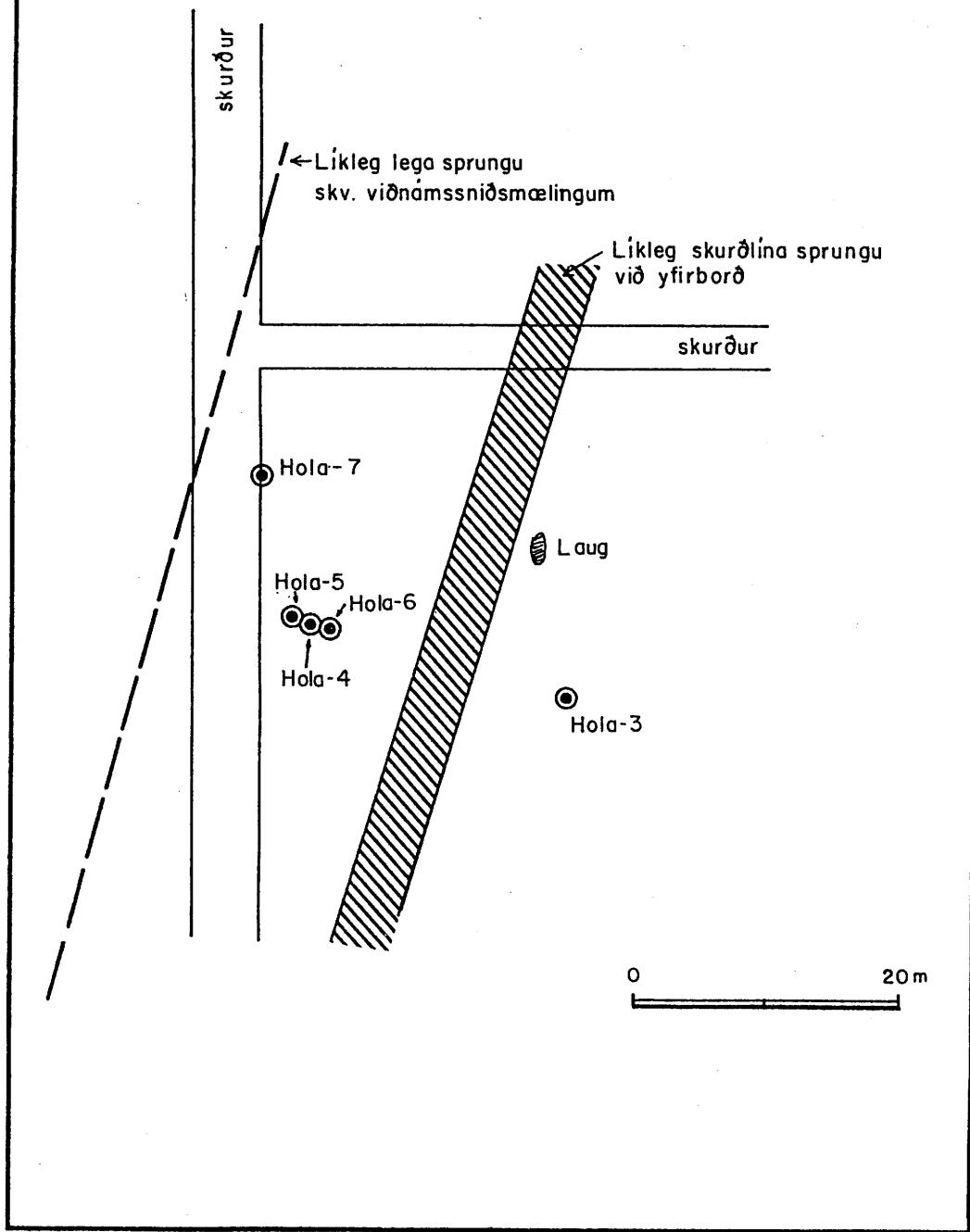
Holurnar voru jafnan hitamældar strax eftir að borun lauk eða í bohléum ef um þau var að ræða. Bormenn eða Kjartan Ólafsson hitaveitustjóri sáu um að mæla og sendu niðurstöðurnar símleiðis til Orkustofnunar. Þær voru mælingarnar skoðaðar jafnóðum og þær bárust og notaðar til að velja nýjum borholum stað og ákvarða hve djúpt skyldi bora. Í viðauka B eru sýndar hitamælingar úr hverri holu fyrir sig. Þær upplýsingar sem áhugaverðast er að fá úr borunum þessum er raunverulegur berghiti. Að öllu jöfnu er sú mæling sem gerð er sem lengst eftir lok borunar mælikvarði á raunverulegan berghita í holunni að því tilskildu að ekki sé rennsli í holunni, hvorki upp úr henni né milli æða. Í holu 4 er áberandi niðurrennslí. Æð sem kom fram í holunni á 26 m dýpi hefur hærri þrýsting en æðar niðri undir botni í holunni og því rennur niður. Þrátt fyrir þetta niðurrennslí má meta með talsverðri nákvæmni raunverulegan berghita á niðurstreymskaflanum með hjálp hitamælinga sem gerðar voru í bohléum og er líklegur berghiti dreginn inn á hitamæli-myndina. Svipað gildir um holu 6.

Á mynd 6 getur að líta hitamælingu úr öllum holunum frá 13.11.1985, 5 dögum eftir að borunum lauk. Kemur þær fram talsverður munur á milli hola, hola 5 er greinilega köldust en hola 6 heitust. Til að skoða þetta nánar er dregið upp á mynd 7 hitaþversnið gegnum holurnar. Kemur þær glögglega fram að jafnhitalínurnar rísa upp úr báðum áttum að holu 6 sem bendir eindregið til þess að hola 6 sé mjög nærri vatnsleiðandi sprungu, hafi jafnvel farið í gegnum hana á stað þar sem lekt í henni er lítil. Er af þessu sú ályktun dregin að skurðlína sprungunnar við yfirborð liggi um 20 m austar en viðnámssniðsmælingarnar gáfu til kynna. Þessi mismunur er innan skekkjumarka viðnámssniðsmælinganna.

Loks er vert að bera saman hitasigul í þessum rannsóknarholum og í holum 1 og 2. Inn á mynd 1 sem sýnir hitamælingar úr holum 1 og 2 hefur jafnframt verið færð hitamæling úr holu 6. Þessi samanburður bendir til þess að hitaaukning með dýpi sé örari í holu 6 en holum 1 og 2 sem styrkir frekar þá hugmynd að aðaluppstreymið sé í grennd holu 6.

JHD-JEÐ-8717 ÓGF
85.11.1458 AA

ÁRBÆR I ÖLFUSI
AFSTÖÐUMYND BORHOLA

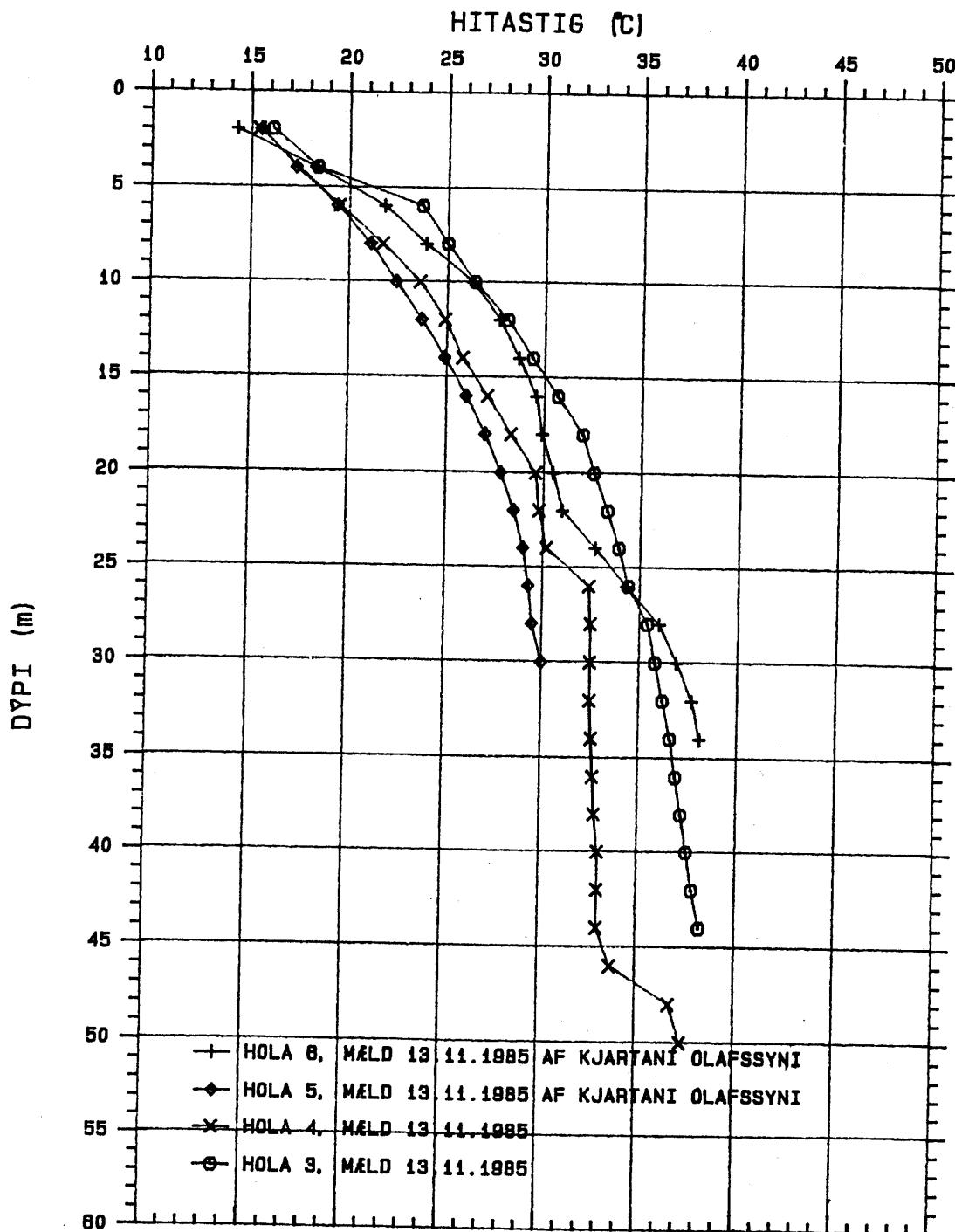

Mynd 5. Staðsetning borhola á hitasvæðinu norðaustan golfvallarins

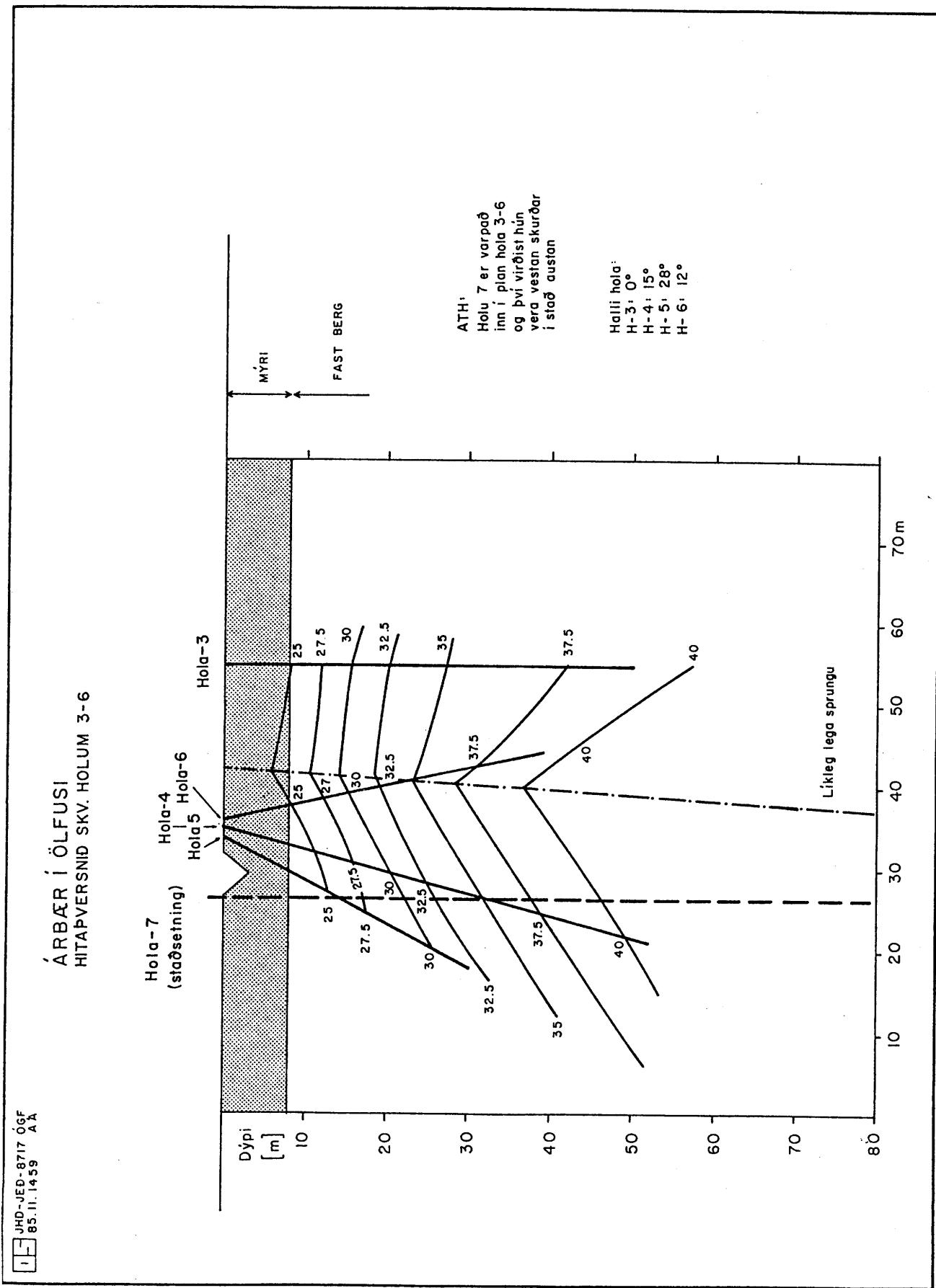
05

JHD-JEÐ-8717-OG F
85.II.-1461 - T

ÁRBÆR I ÖLFUSI
HOLUR 3, 4, 5 OG 6

Mynd 6. Holur 3, 4, 5 og 6

Mynd 7. Hitapversnið gegnum holur 3-6

10 STAÐSETNING HOLU 7

Út frá ofangreindum niðurstöðum hefur ný vinnsluhola, hola 7, verið staðsett. Eftirfarandi forsendur voru notaðar við staðsetninguna:

1. Skurðlína sprungunnar við yfirborð er talin vera mitt á milli hola 4 og 6 og stefna hennar eins og viðnámssniðsmælingarnar sýna.
2. Talið er nær víst að um jarðskjálftasprungu sé að ræða og halli hennar því $2-3^{\circ}$ til vesturs. Hitamælingarnar í holum 4-6 benda einnig til vestlægs halla.
3. Miðað við hitastigul í holum 4-6 og hita í holum 2 og 3 er talið æskilegast að hitta á sprunguna á milli 300 og 500 m dýpis. Þar má vænta yfir 80°C hita.
4. Þar sem ekki komu fram umtalsverðar æðar í grunnu borholunum var talið vænlegra til árangurs að bora eilitið norðan þeirra eða á móts við þann stað á sprungunni þar sem vatnið í 38°C lauginni kemur úr henni.

Holu 7 var því valin staður 16 m vestan meintrar skurðlinu sprungunnar við yfirborð og á hún að hitta í hana á dýptarbilinu 300-450 m ef halli hennar er milli 2 og 3° og holan borast lóðrétt.

Vert er að vekja á því athygli að þar sem halli sprungunnar er lítill þarf mjög litlar skekkjur í éætluðum halla og legu sprungunnar til að valda verulegu fráviki á því dýpi þar sem holan hittir í sprunguna.

Meðan á borun holunnar stendur er nauðsynlegt að fylgjast gaumgæfilega með hitastigi. Rétt er að setja niður síritandi hitamæli á kvöldin um leið og hætt er að bora og skrá hvernig holan hitanar upp um nóttina. Að morgni yrðu svo neðstu 50 m holunnar hverju sinni mældir á 5 m millibili þegar hitamælirinn er dreginn upp ef þess er nokkur kostur. Slikar hitamælingar eru nauðsynlegar til að meta með einhverri skynsemi hvenær borun skuli hætt. Eins veita þær upplýsingar um raunverulegan berghita sem er mjög mikilvægt að þekkja í sambandi við frekari boranir á svæðinu í framtíðinni.

Að lokum er rétt að reyna að gera sér grein fyrir hvað telja má við-unandi árangur á borun sem þessari. Miðað við 500 m holu verður að telja árangur viðunandi ef upp fæst jafngildi 10 l/s af $80 - 90^{\circ}\text{C}$ heitu vatni miðað við lítinn (<30 m) niðurdrátt í dælingu.

11 HEIMILDIR

Helgi Þorðason og Sigmundur Einarsson 1980: Ölfus - Jarðhitaathugun í Árbæ og Díesarstöðum. Orkustofnum, greinargerð HeTo-SE-80/01, 7s

Jón Eiríksson 1973: Jarðlagaskipun Ytra-Miðsuðurlands. Háskóli Íslands, BS ritgerð, 98 bls

Ólafur G. Flóvenz, Lúðvík Georgsson og Knútur Árnason 1985: Resistivity Structure of the Upper Crust in Iceland. Journal of Geophysical Res. 90, B12,

VIÐAUKİ A

HITAMÆLINGAR ÚR HOLUM 1 OG 2

RAFORKUMÁLASTJÓRI
Jarðhitadeild

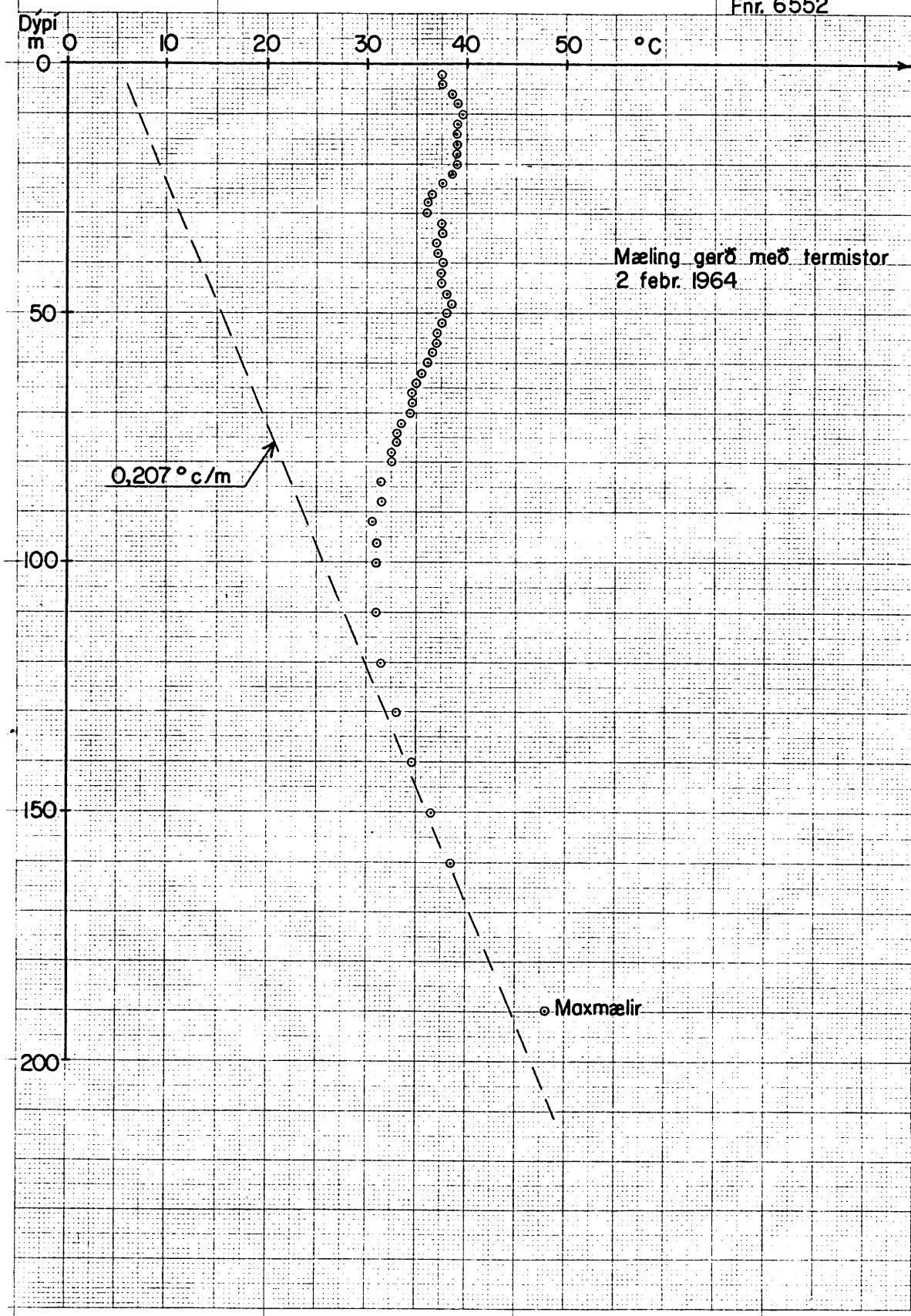
HITAMÆLIN I BORHOLU
AÐ ÁRBÆ, ÖLFUSI

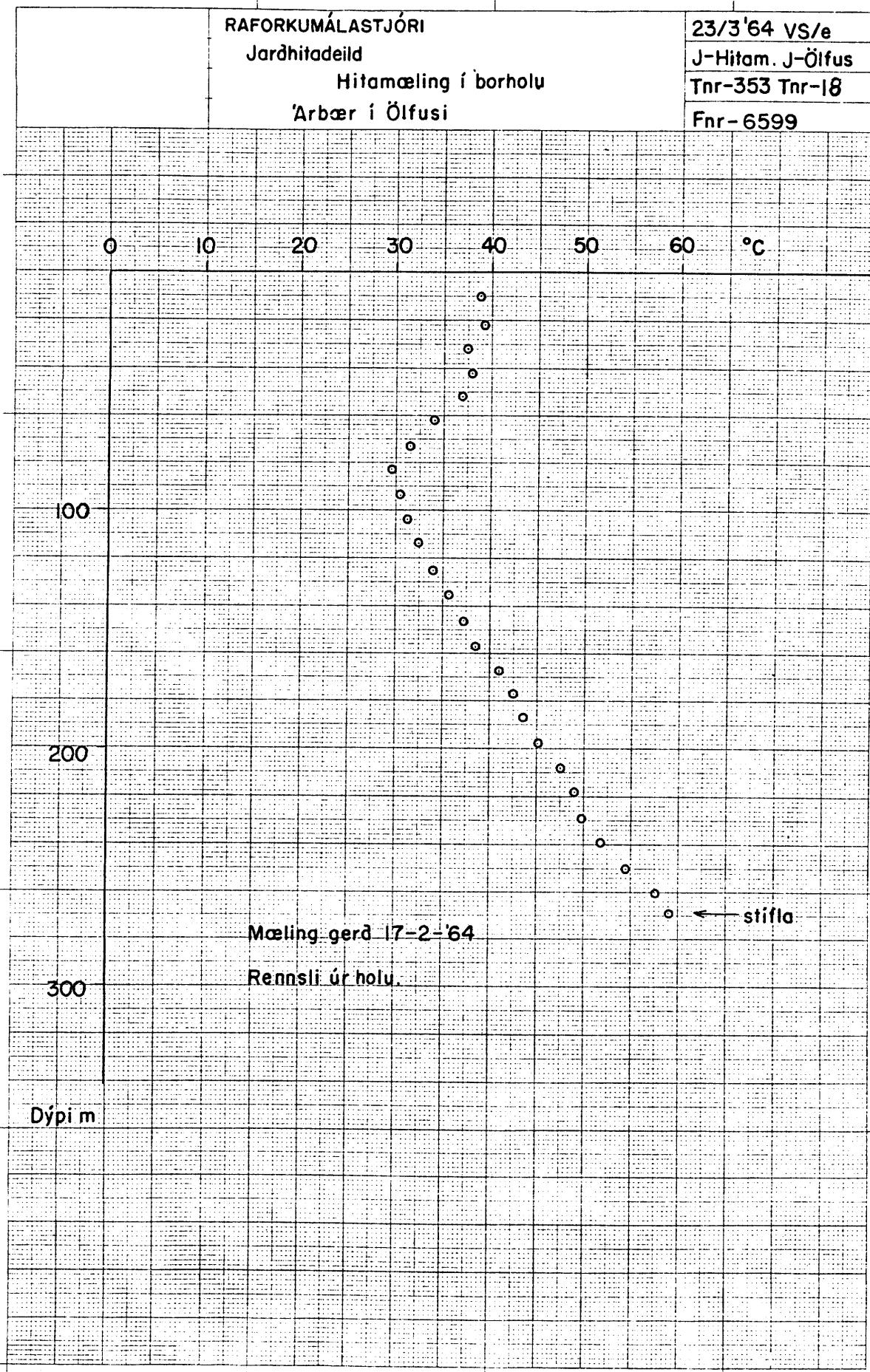
3.2.'64 GP/FS/SJ

Tnr. 347 Tnr. 17

J-Hitam. J-Ölfus

Fnr. 6552

ORKUSTOFNUN
Jarðhitadeild

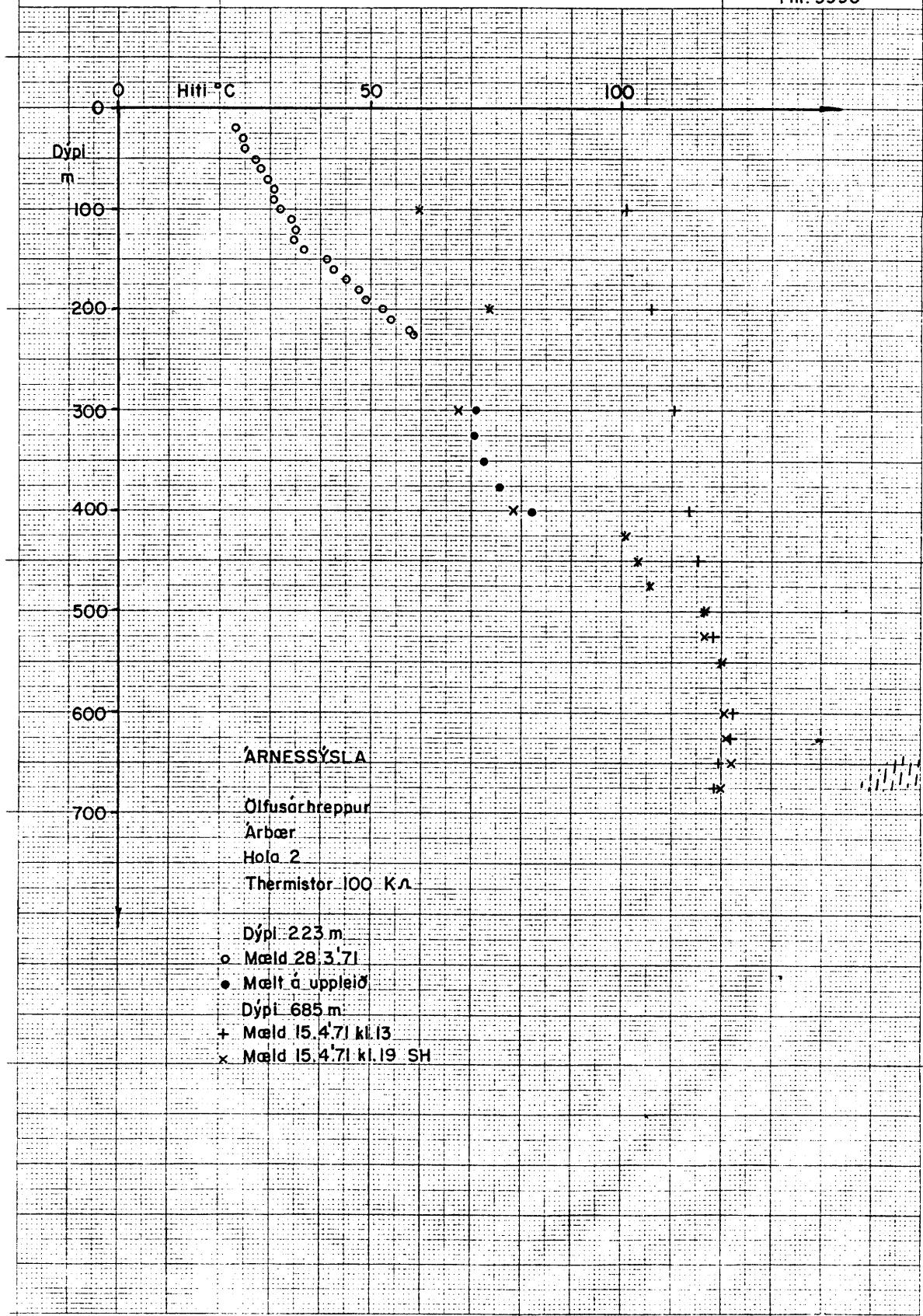
22.7.'71 SH/eó

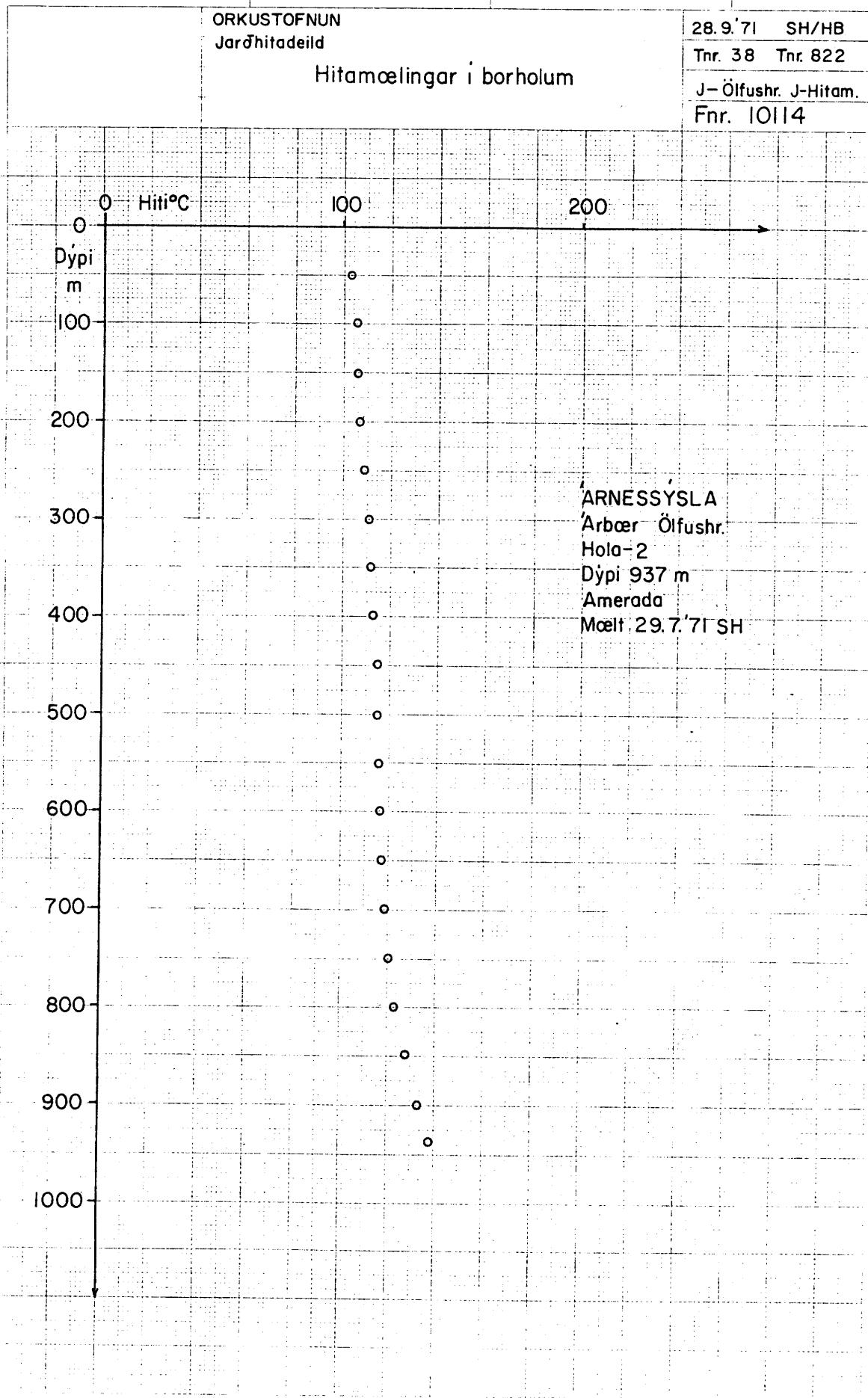
Tnr. 29 Tnr. 755

J-Olfus. J-Hltam.

Fnr. 9995

Hitamælingar í borholum

ORKUSTOFNUN
Jáðhitadeild

Hitamælingar í borholum

27.8.1971 SH /Gyða

Tnr. 35 Tnr. 794

J-Ölfushr. J-Hitam.

Fnr. 10048

O Hiti. °C

50

100

0

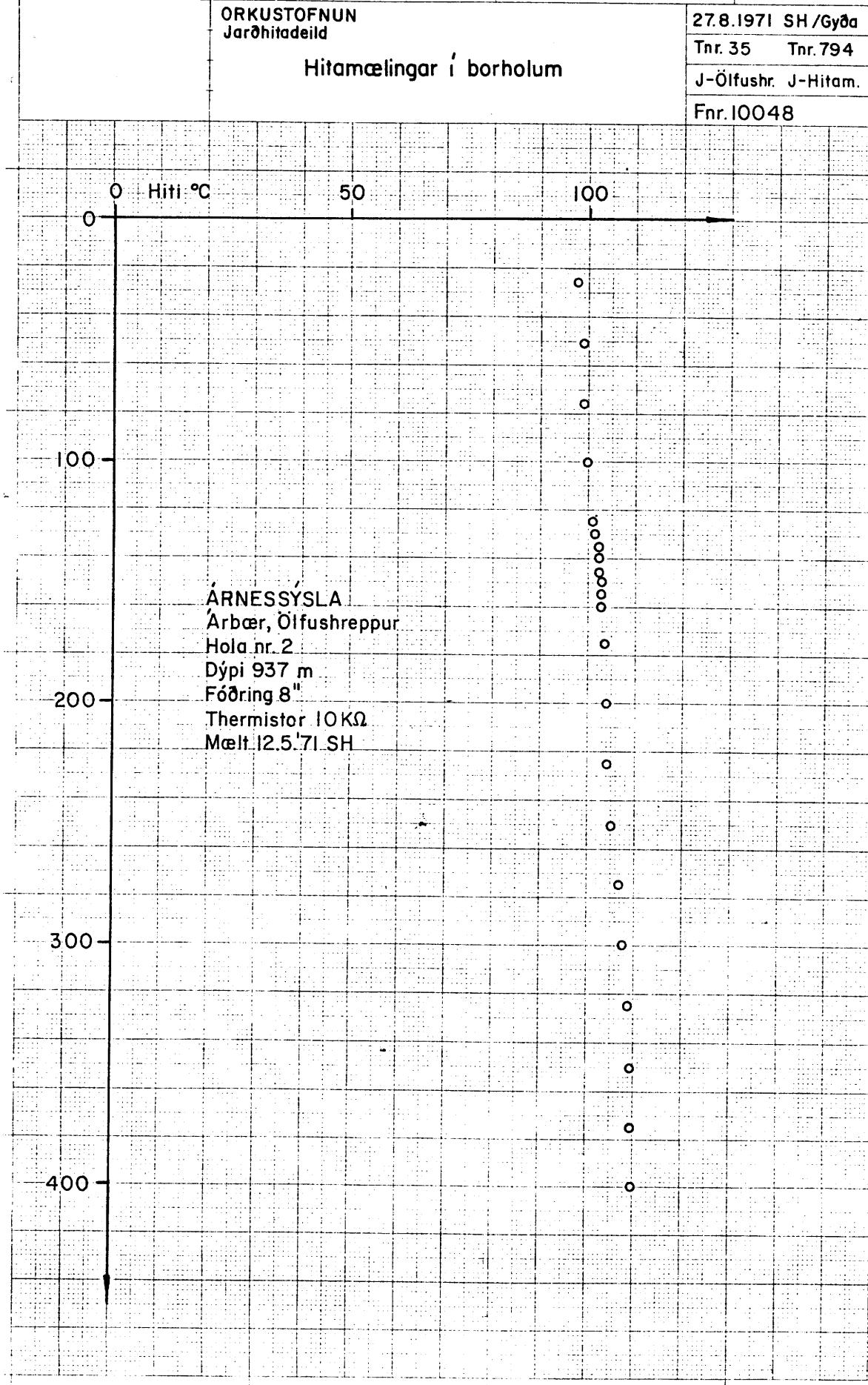
100

200

300

400

ÁRNESSÝSLA
Árbær, Ölfusreppur
Hola nr. 2
Dýpi 937 m
Fóðring 8"
Thermistor 10KΩ
Mælt 12.5.71 SH

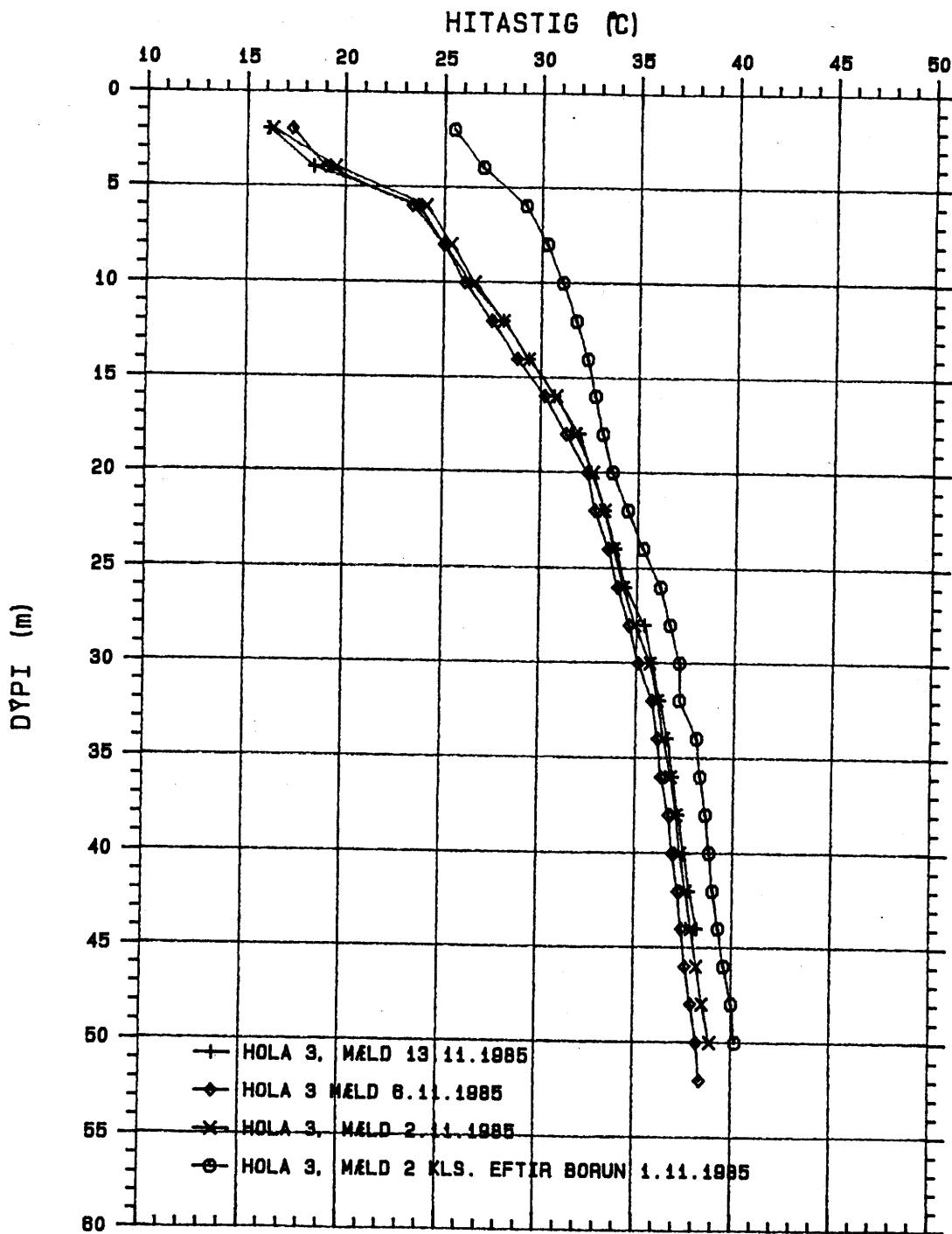
VIÐAUKİ B

HITAMÆLINGAR ÚR HOLUM 3 - 6

I
-

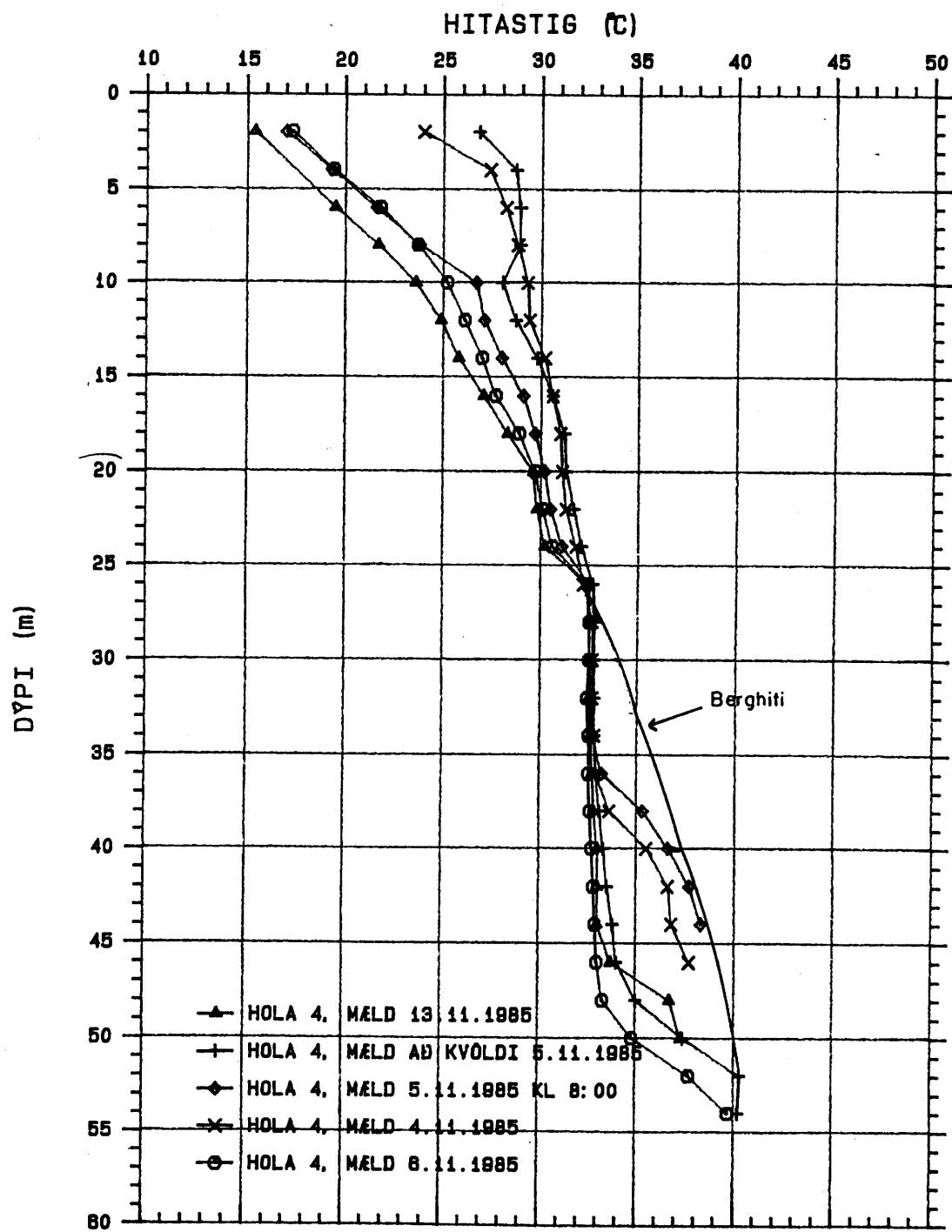
JHD-JED-8717-OGF
85.II-1462-T

ÁRBÆR I ÖLFUSI
HOLA 3

I JHD-JED-8717-OGF
85.II.-1463 - T

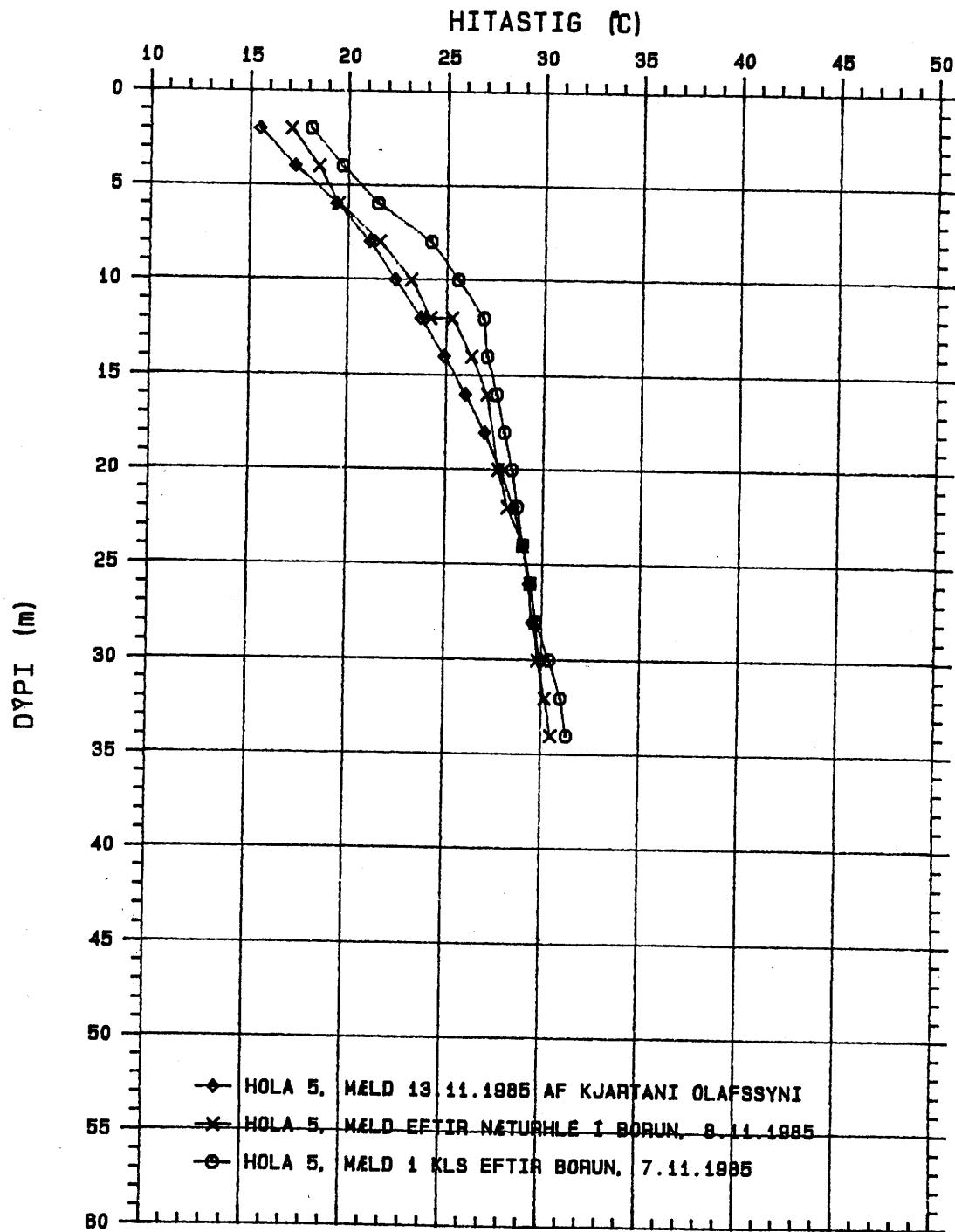
ÁRBÆR I ÖLFUSI
HOLA 4

I
S

JHD-JEÐ-8717-OGF
85.II.-1460-T

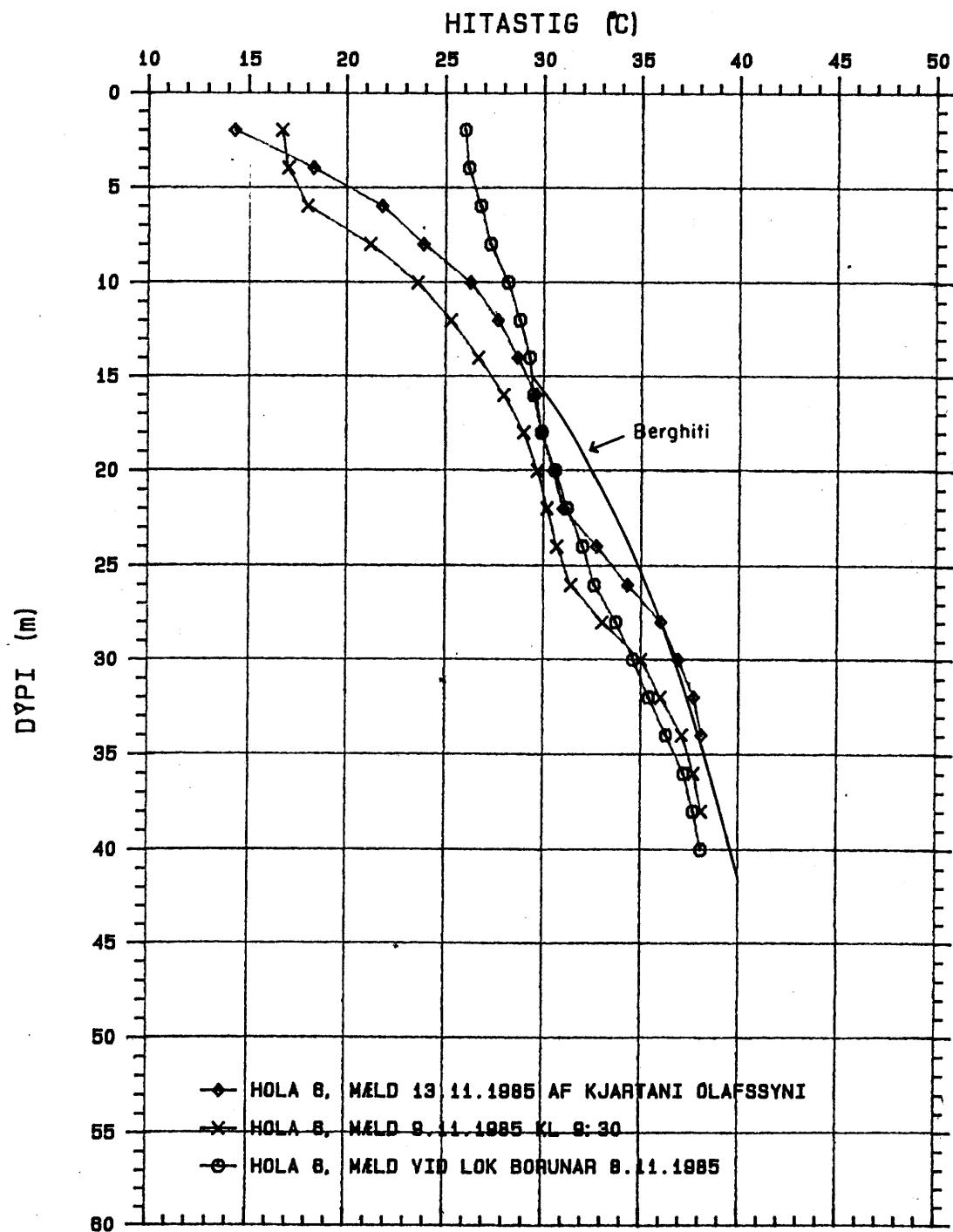
ÁRBÆR I ÖLFUSI
HOLA 5

I
-
T

JHD-JED-8717-OGF
85.II.-1464-T

ÁRBÆR I ÖLFUSI
HOLA 6

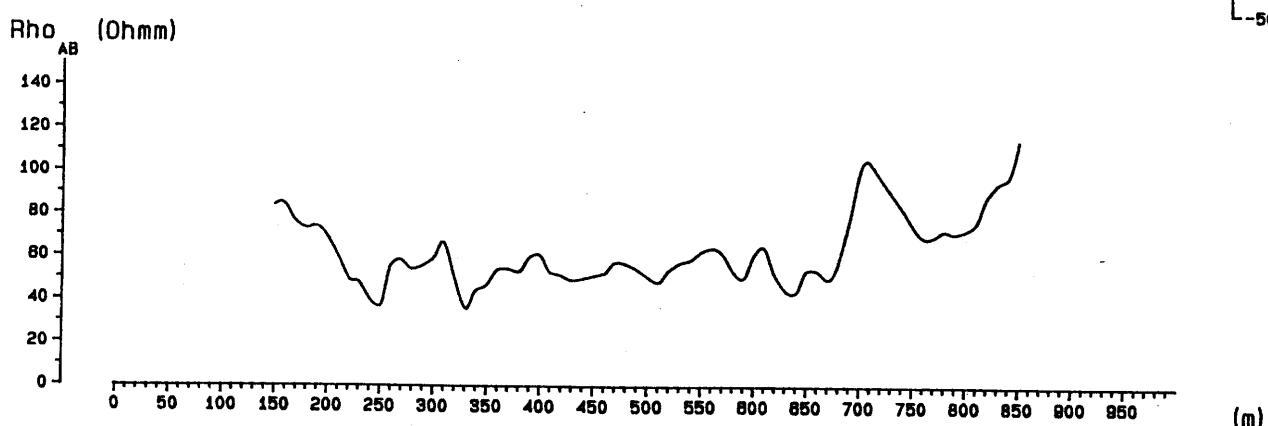
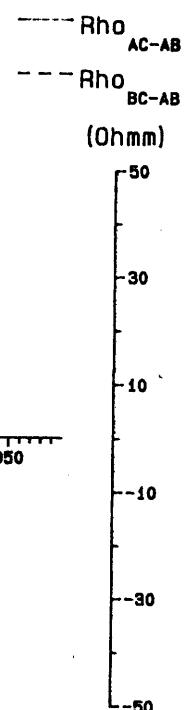

VIÐAUKİ C

MÆLIGÖGN VIÐNÁMSSNIÐSMÆLINGA

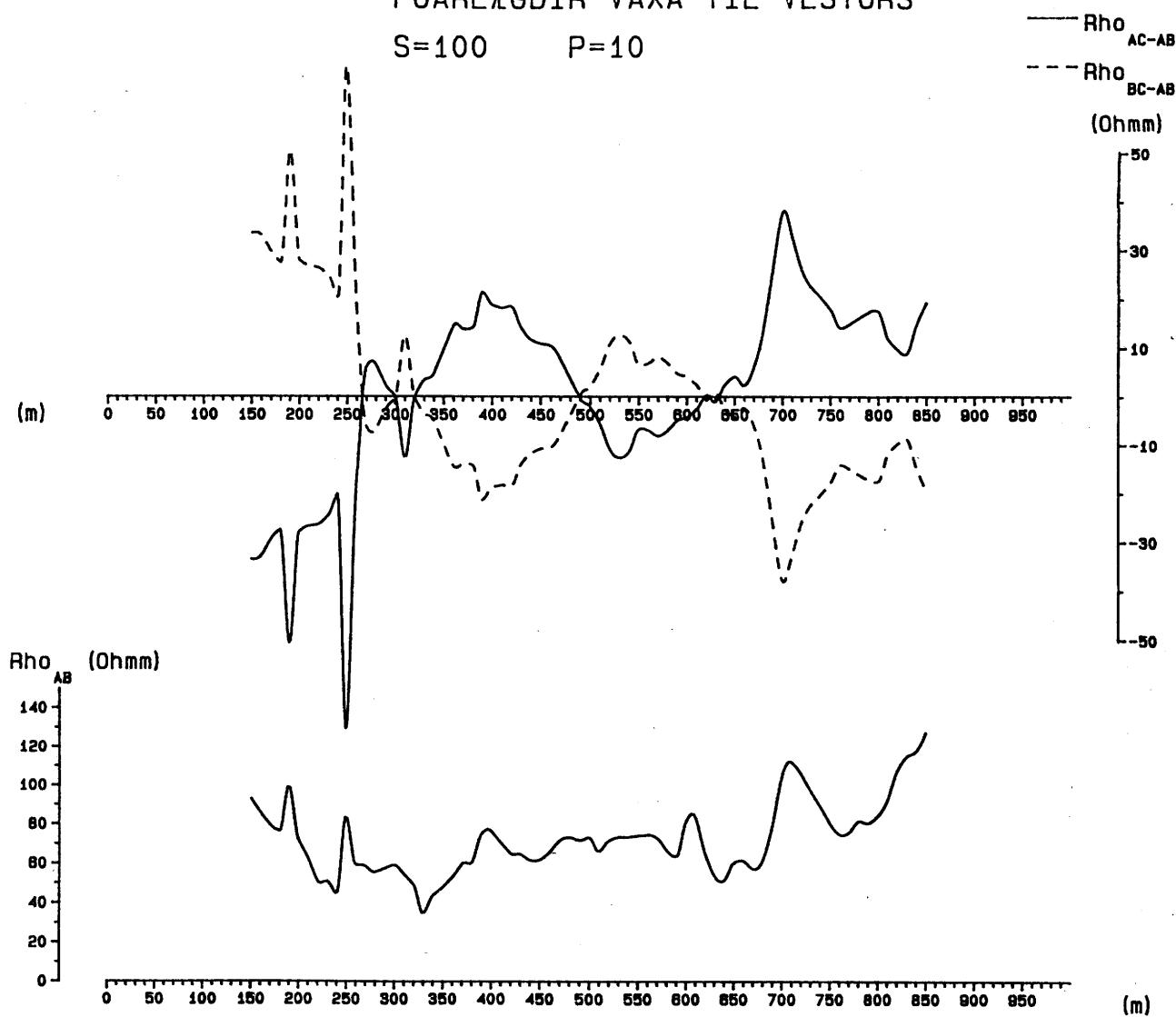
I - JHD-JED-8717 OGF
85.11.1533 T

ÁRBÆR I ÖLFUSI
VIÐNÁMSSNIÐSMÆLING
LÍNA 1 SEPT 1985
PÖLL A ER VESTAR
FJARLÆGÐIR VAXA TIL VESTURS
 $S=150\text{m}$ $P=10\text{m}$

JHD-JE-D-8717 OG
85. II. 1532 T

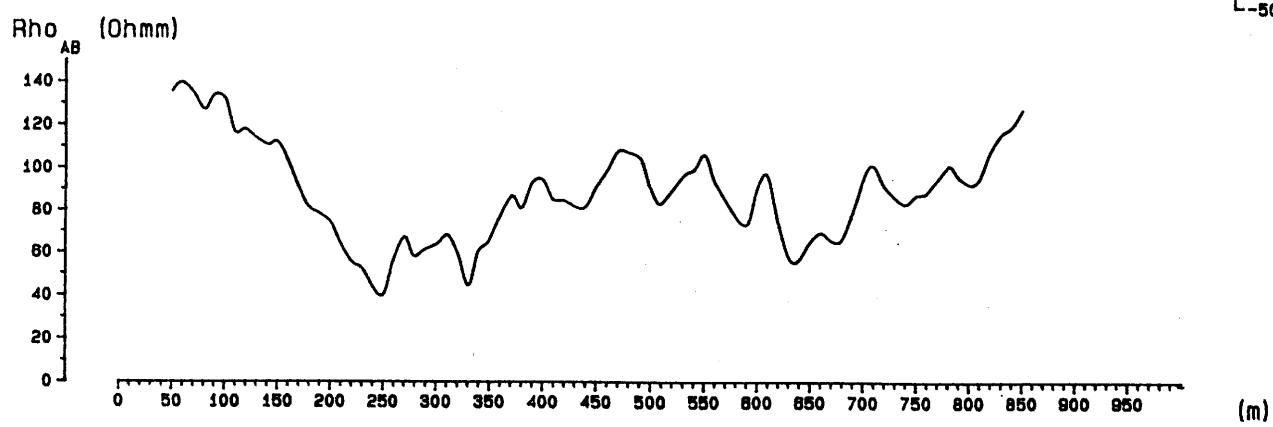
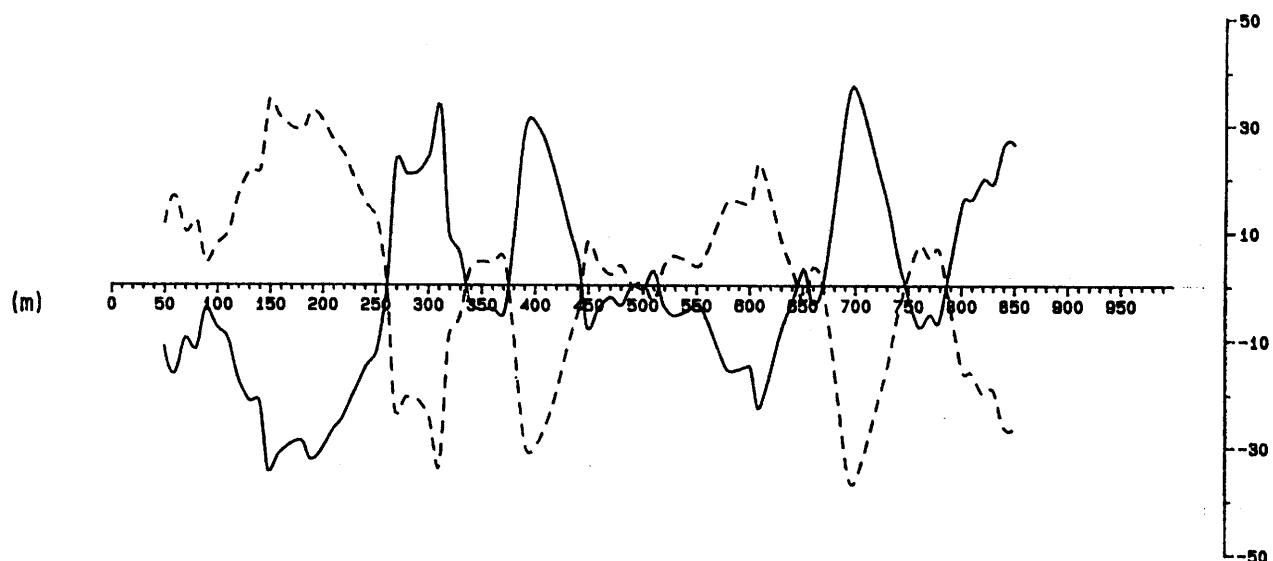
ÁRBÆR I ÖLFUSI
VIÐNAMSSNIÐSMÆLING
LÍNA 1 SEPT 1985
POLL A ER VESTAR
FJARLÆGÐDIR VAXA TIL VESTURS
 $S=100$ $P=10$

JHD-JED-8717 ÖGF
85. II. 1531 T

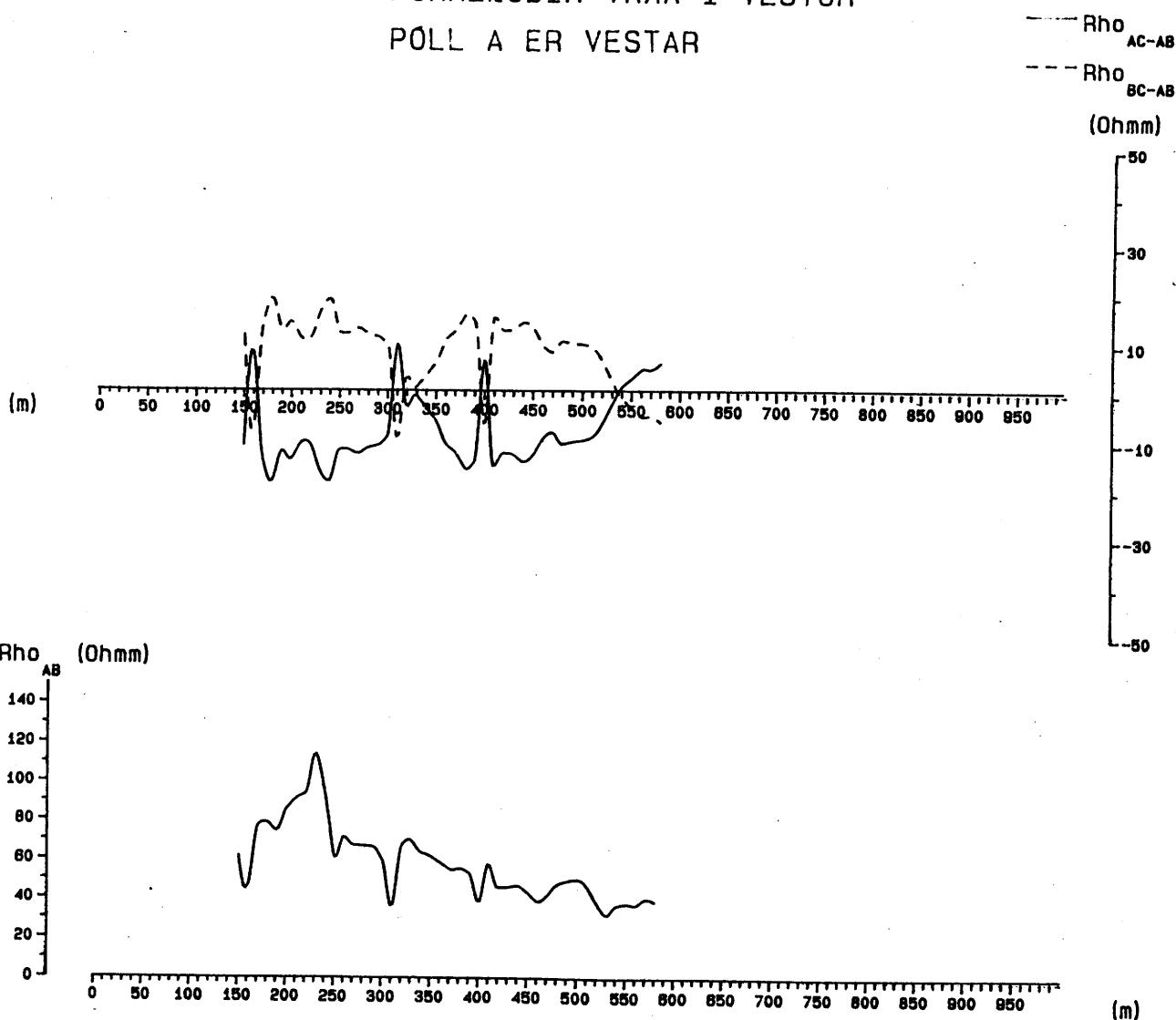
ARBÆR I ÖLFUSI
VIDNÁMSNIÐSMÆLING
 $S=50m$ $P=10m$
POLL A ER VESTAR
FJARLÆGÐDIR VAXA TIL VESTURS
LINA 1 MÆLD I SEPT. 1985

— Rho_{AC-AB}
- - - Rho_{BC-AB}
(Ohmm)

JHD-JED-8717 OG
85.II.1536 T

ÁRBÆR I ÖLFUSI
VIDNÁMSSNIÐSMÆLING
LINA 2 SEPT 1985
 $S=150\text{m}$ $P=10\text{m}$
FJARLÆGÐIR VAXA I VESTUR
POLL A ER VESTAR

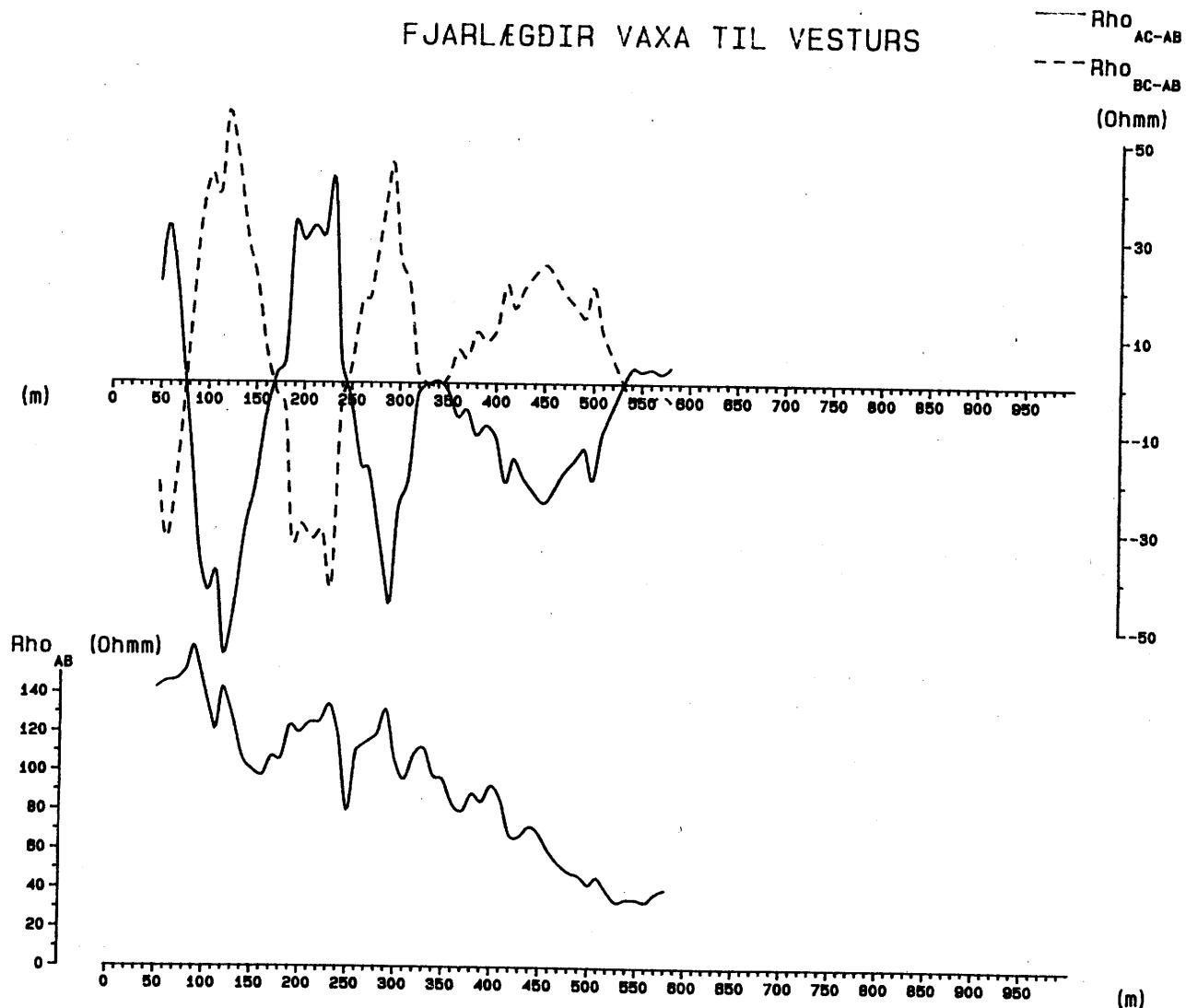
JHD-JED-8717 OGF
85.11.1534 T

ÁRBÆR I OLFUSI
VIÐNAMSSNIÐSMÆLING
LÍNA 2 SEPT 1985

S=50 P=10

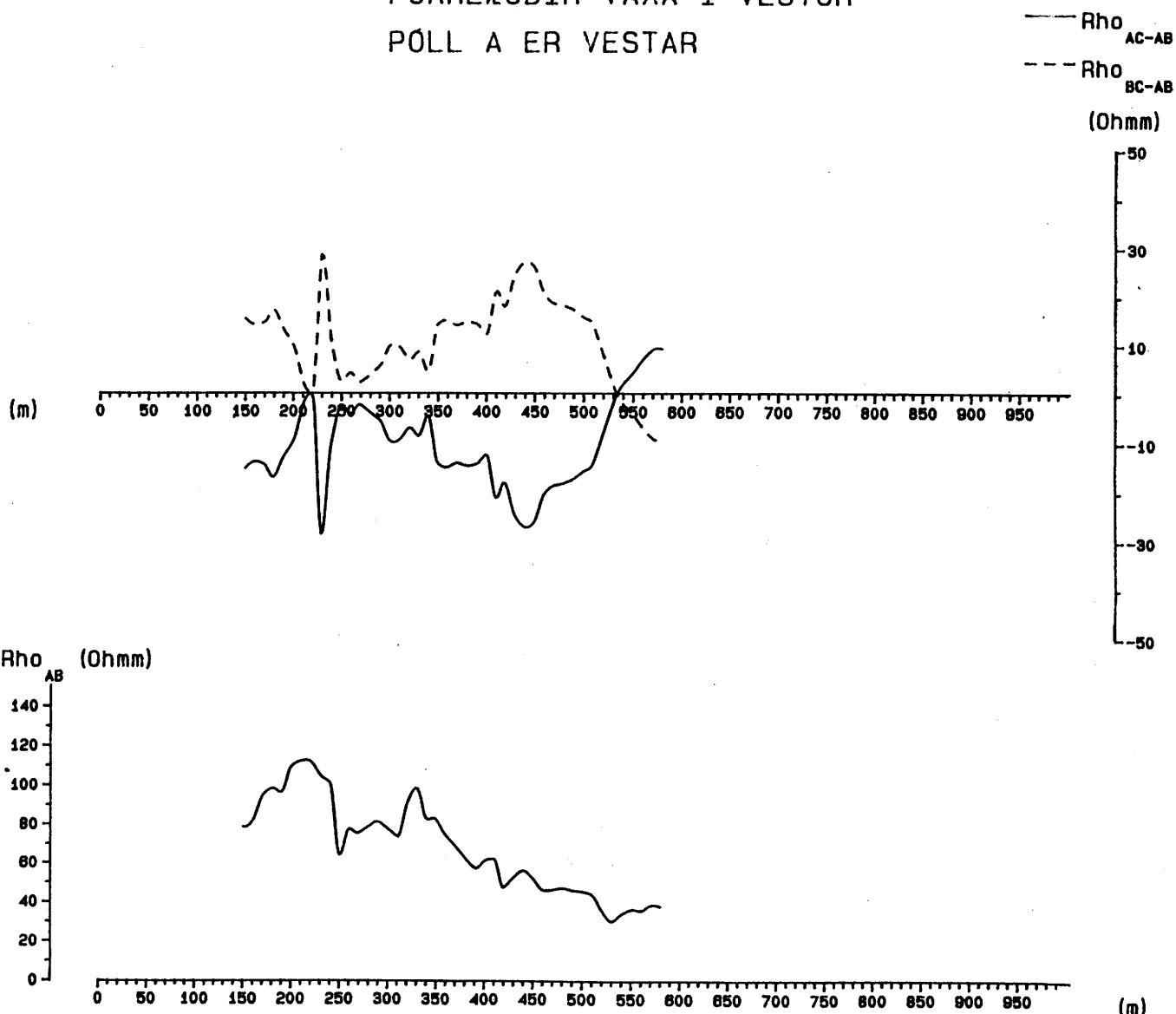
POLL A ER VESTAR

FJARLÆGDIR VAXA TIL VESTURS

I- JHD-JED-8717 ÖGF
85. II. 1535 T

ÁRBÆR I ÖLFUSI
VIDNÁMSSNIÐSMÆLING
LINA 2 SEPT 1985
 $S=100m$ $P=50m$
FJARLÆGÐIR VAXA I VESTUR
PÓLL A ER VESTAR

[15] JHD-JED-8717 ÖGF
85. II. 1539 T

ÁRBÆR I ÖLFUSI

VIDNAMSSNIÐSMÆLING

LÍNA 3 SEPT 1985

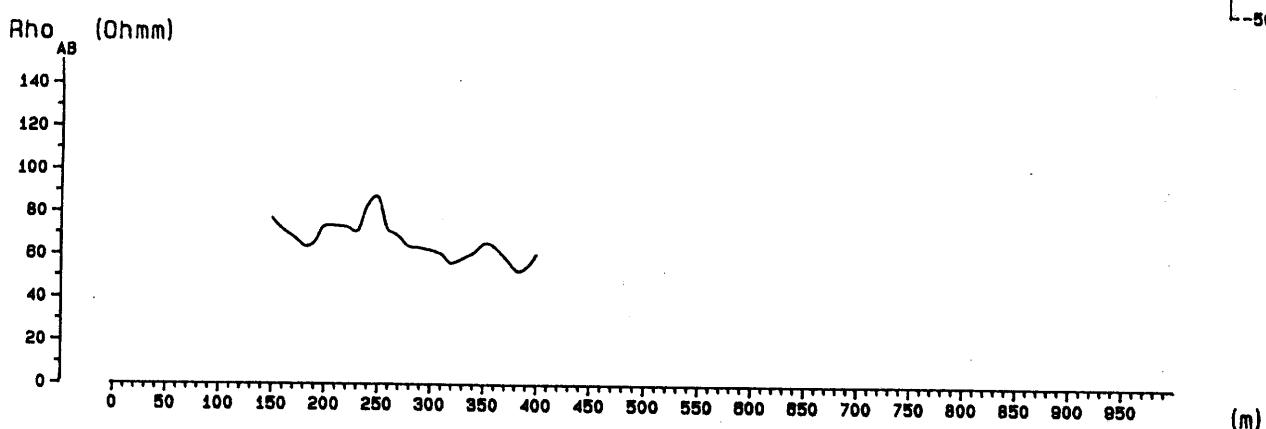
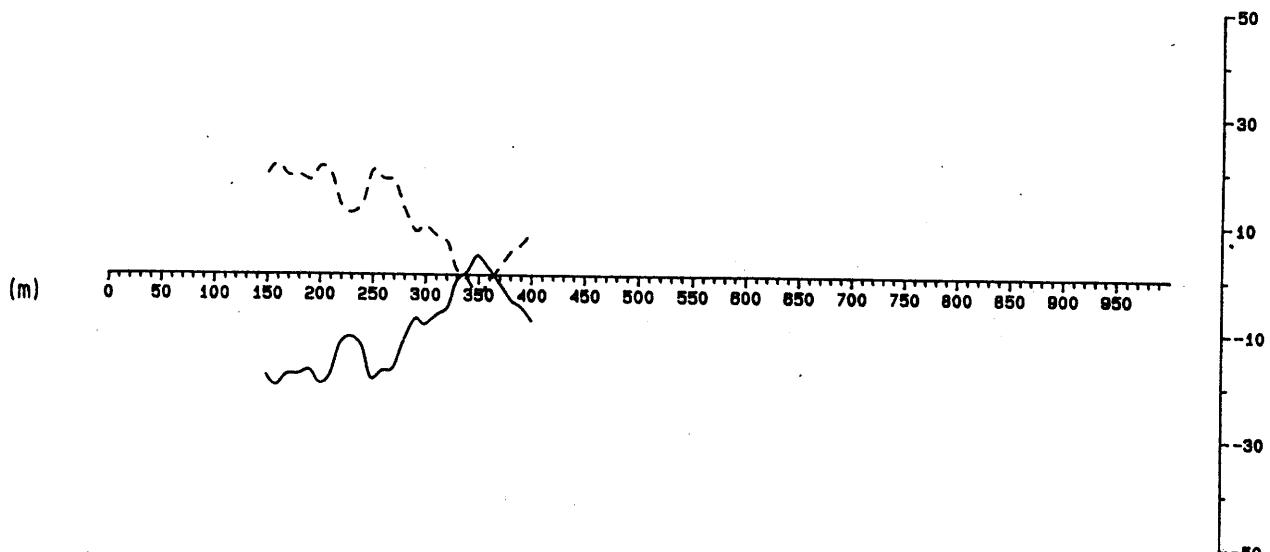
S=150m P=50m

FJARLÆGÐIR VAXA TIL VESTURS
PÓLL A ER VESTAR

— Rho_{AC-AB}

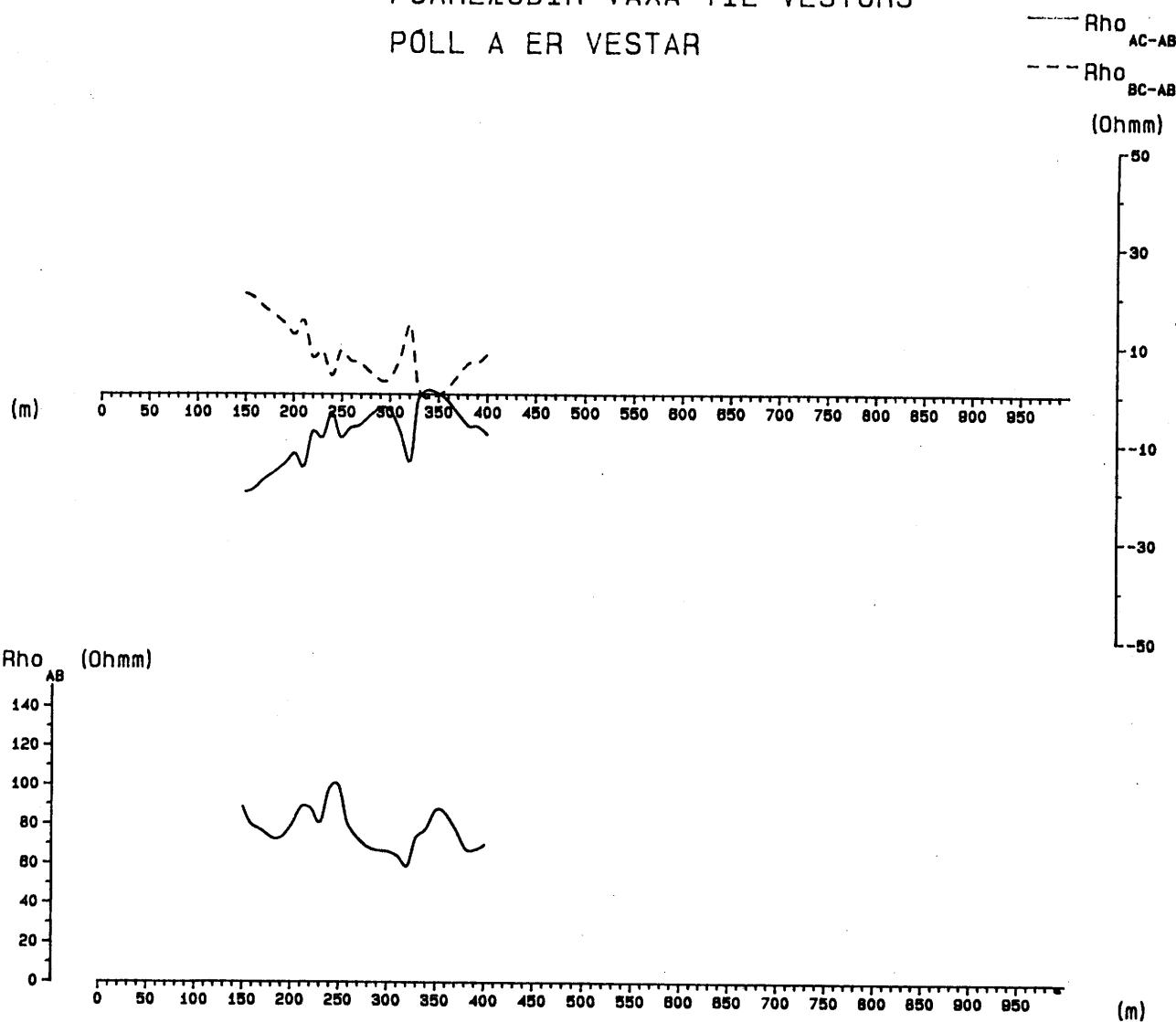
-- Rho_{BC-AB}

(Ohmm)

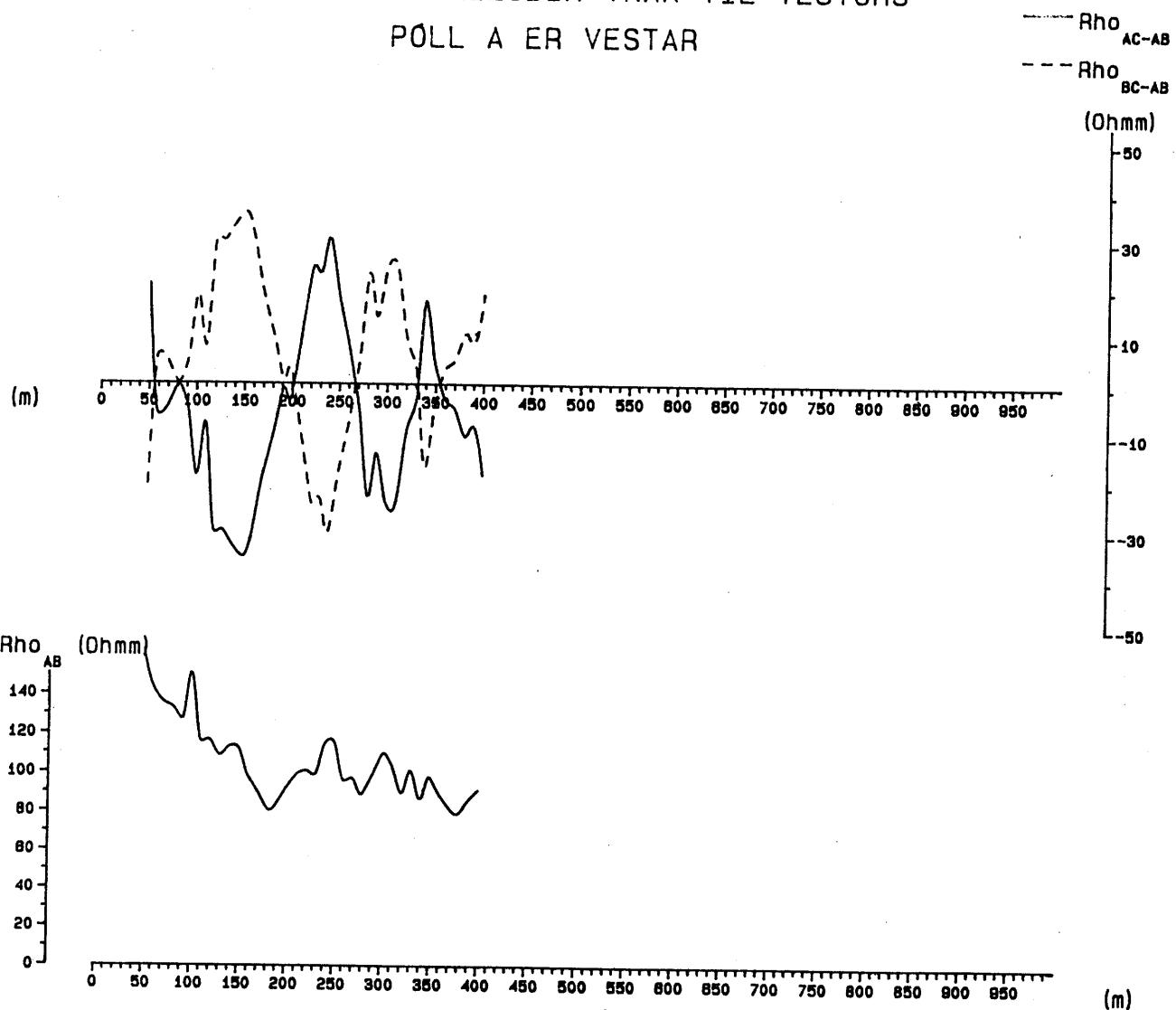
I JHD-JED-8717 ÖGF
85.11.1538 T

ÁRBÆR I ÖLFUSI
VIÐNÁMSSNIÐSMÆLINGN
LÍNA 3 SEPT. 1985
S=100m P=10m
FJARLÆGÐIR VAXA TIL VESTURS
PÖLL A ER VESTAR

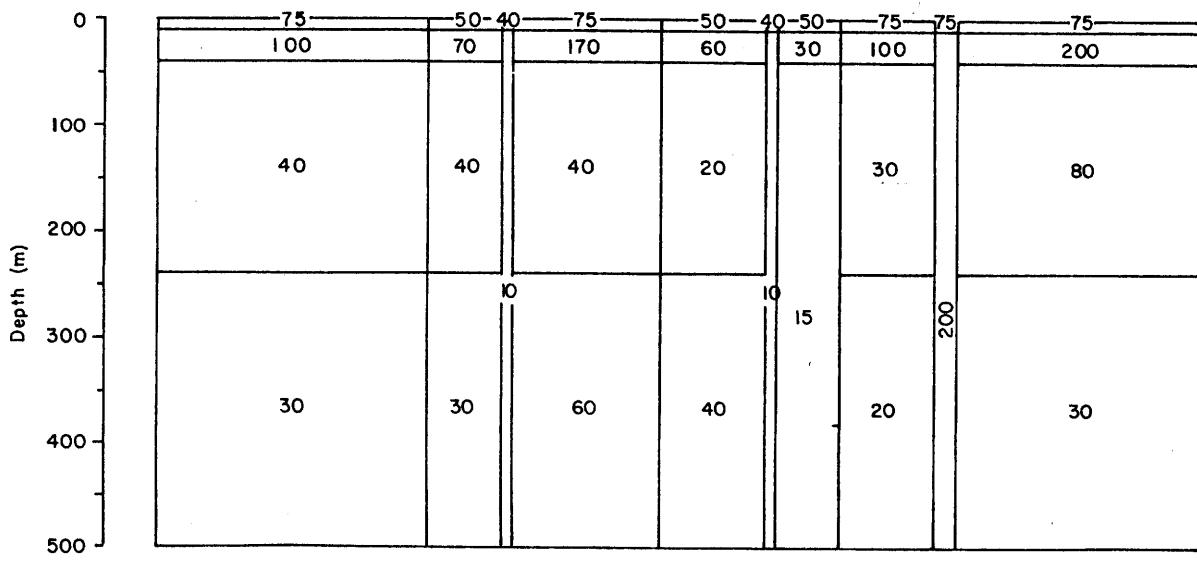
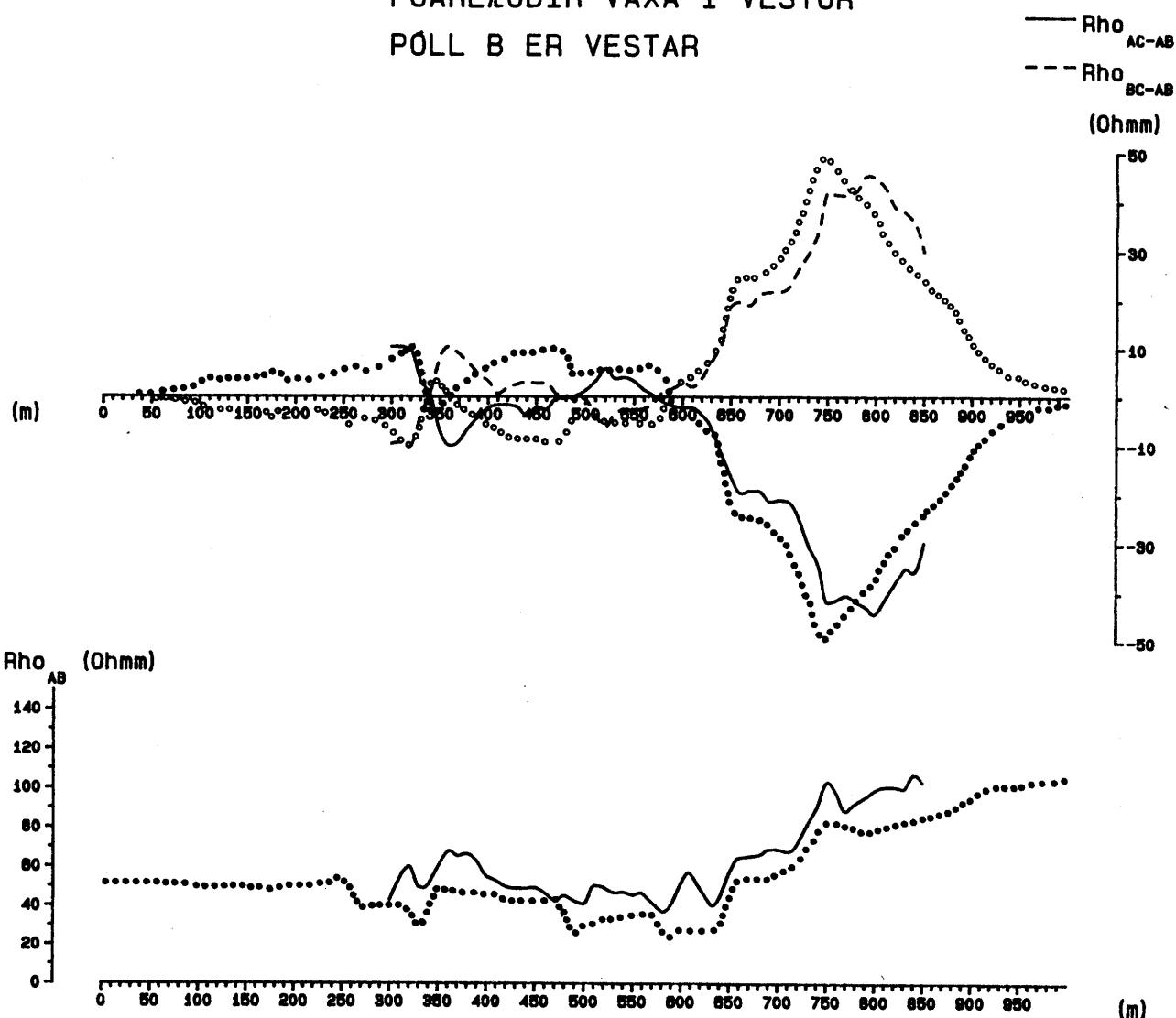
[REDACTED] JHD-JED-8717 ÖGF
85.II.1537 T

ÁRBÆR I ÖLFUSI
VIÐNAMSSNIÐSMÆLING
LÍNA 3 SEPT 1985
 $S=50m$ $P=10m$
FJARLÆGÐIR VAXA TIL VESTURS
POLL A ER VESTAR

I JHD-JED-8717 OGF
85.11.15 28 T

ARBAR I ÖLFUSI
VIÐNAMSSNIÐSMÆLING
LÍNA 4
 $S=150\text{m}$ $P=10\text{m}$
FJARLÆGÐIR VAXA Í VESTUR
PÖLL B ER VESTAR

I JHD-JED-8717 OGF
85.11.1529 T

ÁRBÆR I OLFUSI
VIÐNÁMSSNIÐSMÆLING

LÍNA 4

S=100m P=10m

FJARLÆGÐIR VAXA Í VESTUR
PÓLL B ER VESTAR

Rho_{AC-AB}
Rho_{BC-AB}
(Ohmm)

